



BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG

COMPTE RENDU INTÉGRAL

MET HET BEKNOPT VERSLAG

AVEC LE COMPTE RENDU ANALYTIQUE

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

dinsdag

mardi

13-03-2001

13-03-2001

10:15 uur

10:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + nummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag (op wit papier, bevat de bijlagen en het beknopt verslag, met kruisverwijzingen tussen Integraal en Beknopt Verslag)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral (sur papier blanc, avec annexes et CRA, avec renvois entre le CRI et le CRA)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : alg.zaken@deKamer.be</i>	<i>e-mail : aff.generales@laChambre.be</i>

INHOUD

Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "zijn beslissing om de kruisbeelden te doen verdwijnen uit de gerechtsgebouwen" (nr. 4116)	1
<i>Sprekers: Bart Laeremans, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Mondelinge vraag van mevrouw Jacqueline Herzet aan de minister van Justitie over "de begeleiding van seksuele delinquenten" (nr. 4051)	3
<i>Sprekers: Jacqueline Herzet, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Mondelinge vraag van de heer Claude Eerdekens aan de minister van Justitie over "de verklaringen van de Vlaams-Blok-senator op de Nederlandse zender NCRV" (nr. 4122)	6
<i>Sprekers: Claude Eerdekens, voorzitter van de PS-fractie, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Interpellatie van de heer Jean-Pierre Grafé aan de minister van Justitie over "de beperking van het aantal speelzalen" (nr. 718)	7
<i>Sprekers: Jean-Pierre Grafé, Peter Vanvelthoven, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
<i>Moties</i>	8
Mondelinge vraag van de heer Jean-Jacques Viseur aan de minister van Justitie over "de erkenning van laboratoria voor criminalistiek" (nr. 4105)	9
<i>Sprekers: Jean-Jacques Viseur, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Mondelinge vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Justitie over "de omzetting in het Belgische recht van het verdrag van de Verenigde Naties tegen foltering" (nr. 4137)	10
<i>Sprekers: Karine Lalieux, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Mondelinge vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van diefstallen van identiteitskaarten in gemeentehuizen" (nr. 4142)	10
<i>Sprekers: Bert Schoofs, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de gerechtelijke draagwijdte van nepsollicitaties" (nr. 4157)	11
<i>Sprekers: Bart Laeremans, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Samengevoegde mondelinge vragen van - mevrouw Els Van Weert aan de minister van Justitie over "de betrokkenheid van de Belgische	13

SOMMAIRE

Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "sa décision de faire enlever les crucifix des palais de justice" (n° 4116)	1
<i>Orateurs: Bart Laeremans, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Question orale de Mme Jacqueline Herzet au ministre de la Justice sur "la problématique du suivi des délinquants sexuels" (n° 4051)	3
<i>Orateurs: Jacqueline Herzet, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Question orale de M. Claude Eerdekens au ministre de la Justice sur "les déclarations du sénateur Vlaams Blok sur la chaîne hollandaise NCRV" (n° 4122)	6
<i>Orateurs: Claude Eerdekens, président du groupe PS, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Interpellation de M. Jean-Pierre Grafé au ministre de la Justice sur "la limitation du nombre de salles de jeux" (n° 718)	7
<i>Orateurs: Jean-Pierre Grafé, Peter Vanvelthoven, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
<i>Motions</i>	8
Question orale de M. Jean-Jacques Viseur au ministre de la Justice sur "l'agrément des laboratoires de criminalistique" (n° 4105)	9
<i>Orateurs: Jean-Jacques Viseur, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Question orale de Mme Karine Lalieux au ministre de la Justice sur "l'avant-projet de loi mise en conformité du droit belge avec la Convention des Nations unies contre la torture" (n° 4137)	10
<i>Orateurs: Karine Lalieux, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Question orale de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "la publication dans le Moniteur belge de vols de cartes d'identité dans les maisons communales" (n° 4142)	10
<i>Orateurs: Bert Schoofs, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "la portée judiciaire des fausses sollicitations" (n° 4157)	11
<i>Orateurs: Bart Laeremans, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Questions orales jointes de - Mme Els Van Weert au ministre de la Justice sur "l'implication de la Sûreté de l'Etat belge dans	13

Staatsveiligheid bij het dwarsbomen van het derde Vlaamse Attack-congres op zaterdag 10 maart 2001" (nr. 4166)

- de heer Jef Tavernier aan de minister van Justitie over "de inlichtingen verstrekt door de Staatsveiligheid over de organisatie Attack" (nr. 4182)

- de heer Dirk Van der Maelen aan de minister van Justitie over "het Attack-congres in Gent over de Tobin-taks en de Staatsveiligheid" (nr. 4187)

Sprekers: **Els Van Weert, Jef Tavernier**, voorzitter van de AGALEV-ECOLO-fractie, **Dirk Van der Maelen**, voorzitter van de SP-fractie, **Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Justitie over "het afleveren door de minister van attesten aan gerechtsdeskundigen" (nr. 4176)

Sprekers: **Trees Pieters, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

l'annulation du troisième congrès flamand d'Attac du 10 mars 2001" (n° 4166)

- M. Jef Tavernier au ministre de la Justice sur "les informations diffusées par la Sûreté de l'Etat à propos de l'organisation Attac" (n° 4182)

- M. Dirk Van der Maelen au ministre de la Justice sur "l'organisation, à Gand, d'un congrès de l'association Attac sur la taxe Tobin et la Sûreté de l'Etat" (n° 4187)

Orateurs: **Els Van Weert, Jef Tavernier**, président du groupe AGALEV-ECOLO, **Dirk Van der Maelen**, président du groupe SP, **Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question orale de Mme Trees Pieters au ministre de la Justice sur "la délivrance par le ministre d'attestations d'experts judiciaires" (n° 4176)

Orateurs: **Trees Pieters, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

van

DINSDAG 13 MAART 2001

10:15 uur

COMMISSION DE LA JUSTICE

du

MARDI 13 MARS 2001

10:15 heures

De vergadering wordt geopend om 10.25 uur door mevrouw Jacqueline Herzet, voorzitter.

La séance est ouverte à 10.25 heures par Mme Jacqueline Herzet, présidente.

01 Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "zijn beslissing om de kruisbeelden te doen verdwijnen uit de gerechtsgebouwen" (nr. 4116)

01 Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "sa décision de faire enlever les crucifix des palais de justice" (n° 4116)

01.01 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, kort voor Aswoensdag raakte bekend dat u het plots als een prioriteit beschouwde om de korpsoversten, de vrederechters en alle magistraten die verantwoordelijkheid dragen over gerechtsgebouwen te verplichten de nog resterende kruisbeelden in deze gebouwen allemaal te verwijderen. Uw houding verbaast mij omdat u in het verleden zelf geïrriteerd was toen u aangesproken werd op loge-invloeden op uw kabinet en u wilde daar toen weinig van weten. Nu geeft u daar echter sterk aan toe. U schakelt zichzelf in in een achterhaalde symbolenstrijd en u maakt plots jacht op kruisbeelden, op de symbolen van een christelijke beschaving die hier en daar nog in een gerechtsgebouw hangen. Voor alle duidelijkheid, het gaat niet om nieuwe gerechtsgebouwen. Het is logisch dat er in nieuwe gerechtsgebouwen geen kruisbeelden meer worden opgehangen. Ik zie niet in waarom men prioriteit moet verlenen aan de verwijdering uit de oudere gerechtsgebouwen van de nog aanwezige exemplaren, die verwijzen naar onze christelijke beschaving.

Dit debat wordt niet voor de eerste keer gevoerd. In het verleden werd er reeds gedebatteerd over

kruisbeelden in gemeentehuizen. Ik denk bijvoorbeeld aan het gemeentehuis van Borgerhout, waar burgemeester Stappaert zo'n 15 tot 20 jaar geleden ook tekeer ging tegen de kruisbeelden. In dit debat is er echter een nieuw element. Er wordt namelijk verwezen naar het toenemend multicultureel aspect van de huidige samenleving. Er wordt verwezen naar migranten en dergelijke. Mijnheer de minister, het staat u vrij me hierin tegen te spreken, maar ik vermoed dat een incident in een West-Vlaamse rechtbank één van de aanleidingen was. Een fanatieke moslim wou er absoluut niet berecht worden in een rechtszaal waar een kruisbeeld aanwezig was. Door hier aan toe te geven geeft u eigenlijk ook toe aan een gevaarlijk fanatisme dat nog tot andere situaties kan leiden. Volgens sommigen hoort het kruisbeeld ook niet thuis in het straatbeeld en als men nog verder gaat mag men ook de namen van gemeenten veranderen. Sint-Jans-Molenbeek, Sint-Joost-Ten-Node of Sint-Gillis verwijzen ook naar bepaalde christelijke elementen in onze beschaving en daar dit niet meer past in het multiculturele plaatje zou men op termijn deze ook kunnen aanvallen.

Mijnheer de minister, het is merkwaardig dat u precies in dezelfde week ook nog een beslissing neemt in verband met diezelfde Islam en dat u alle magistraten een Islamcursus wil laten volgen. U wil hiervoor nog niet eens objectieve deskundigen zoals universiteitsprofessoren gebruiken. Integendeel, het is de bedoeling dat de draagwijdte van de Islam wordt uitgelegd door vertegenwoordigers van deze godsdienst. Ik vind dit alles nogal merkwaardig. Ik had u er dan ook graag enkele vragen over gesteld.

Mijnheer de minister, in welke mate doet de aanwezigheid van een kruisbeeld, dat vaak al tientallen jaren in een rechtszaal hangt, plots afbreuk aan het pluralistisch karakter van een openbaar gebouw? Bent u van oordeel dat het

imago van beeldenstormer bevorderlijk is voor de sfeer van verdraagzaamheid? Hebt uzelf niet gezegd dat u zich niet zou laten dicteren door de loge? Wat verstaat u onder het steeds toenemend multicultureel karakter van onze samenleving? Betekent dit niet in de eerste plaats dat nieuwkomers een zeker respect moeten opbrengen voor onze cultuur en tradities? Wat is de concrete aanleiding van deze rondzendbrief? Vonden er recent incidenten plaats in verband met de aanwezigheid van kruisbeelden in een rechtszaal?

Voorzitter: Fred Erdman.

Président: Fred Erdman.

01.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Laeremans, men kan altijd spijkers op laag water zoeken.

In deze kwestie is een debat aan de orde dat al ongeveer vijftientig jaar wordt gevoerd en waarbij het departement voor Justitie geregeld protesten ontvangt en kennis krijgt van een aantal incidenten naar aanleiding van de aanwezigheid van religieuze symbolen in rechtszalen en in het bijzonder in de gehoorzalen.

Mijn voorgangers hebben steeds ernaar gestreefd deze emblemen geleidelijk uit de gehoorzalen te laten verwijderen. In het verleden - en dit gedurende vijftientig opeenvolgende jaren - werd bij de beantwoording van elke parlementaire vraag betreffende deze materie steeds dezelfde stelling ingenomen, onder meer door de heren Van der Poorten, Van Elslande, Gol en Wathélet; zij spraken zich hierover uit.

Deze aangelegenheid is aldus absoluut niet nieuw en heeft niets te maken met fanatisme en nog veel minder met een dictaat van wie dan ook.

Voorts is de opdracht tot verwijdering van de religieuze symbolen louter de concretisering van de intentie van mijn voorgangers. Dat was bedoeld ter voorkoming van nieuwe incidenten. Deze opdracht is in geen geval gericht tegen om het even welke levensbeschouwing en werd evenmin ingegeven door enig specifiek incident, hoewel er zich geregeld incidenten voordoen.

Respect is een wederzijds gegeven. De huidige maatschappij vertoont een grote diversiteit aan culturen ten opzichte van dewelke Justitie zich absoluut neutraal dient op te stellen. Dat is niet alleen de stelling van mijn voorgangers, maar ook de mijne.

Wat betreft de concrete aanleiding van de rondzendbrief, verwijs ik naar het antwoord dat ik verstrekke op de parlementaire vraag nr. 271 van 23 oktober, gesteld door de heer Versnick. De opdracht tot verwijdering van de religieuze symbolen verwees naar en was vergezeld van een tekst van het antwoord op die parlementaire vraag en werd inmiddels gepubliceerd.

Enkel voor de volledigheid zal ik nog even ingaan op een bijkomende opmerking die evenwel niets te maken heeft met de gestelde vragen. Blijkbaar verbaast het dat een aantal islamcursussen deel uitmaken van de opleiding voor magistraten. Dat bestaat al jaren en is dus absoluut geen nieuw gegeven. Dat werd nu bevestigd, net zoals in het verleden trouwens. Trouwens, ik wijs erop dat de vorming van magistraten momenteel behoort tot de bevoegdheid van de Hoge Raad voor de Justitie. Blijkbaar bleven voornoemde cursussen opgenomen in het pakket.

Diegenen die menen hieruit te moeten afleiden, hetzij dat ik toegaf aan een zeker fanatisme, hetzij dat zulks het gevolg is van bepaalde invloeden, spreek ik formeel tegen. De incidenten die zich voordeden in de loop van de voorbije vijftientig jaar, werden steevast door de opeenvolgende ministers van Justitie op dezelfde manier benaderd, ondanks hun verschillende strekkingen. In dat opzicht, mijnheer de voorzitter, wijk ik geenszins af van hetgeen door mijn voorgangers werd beslist.

01.03 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, ik heb nooit beweerd dat de islamcursus een nieuw element was in de vorming van magistraten. Ik heb alleen mijn verbazing uitgedrukt over het feit dat voorheen professoren zich bezighielden met die cursus, terwijl men nu de mosterd haalt bij de islamieten zelf. Dat vind ik echter verregaand. Het is niet aan hen om ons te zeggen hoe wij die godsdienst moeten evalueren. Uiteraard kunnen er contacten plaatsvinden met personen van de moslimgemeenschap, maar ook met terzake deskundige professoren die de magistraten met meer afstand op dat vlak kunnen voorlichten.

Voorts, mijnheer de minister, zal ik maar aannemen dat u niet werd geïnspireerd door een bepaald instituut of vanuit een bepaalde hoek, en even door de vingers zien dat een aantal elementen erop wijzen dat de heer Versnick behoort tot een bepaalde loge, al is dat officieel niet geweten.

Voor het overige ben ik het met u eens, mijnheer

de minister, als u zegt dat Justitie zich neutraal moet opstellen. In nieuwe gebouwen is het inderdaad niet aangewezen religieuze symbolen aan te brengen.

Nu vindt men het plots nodig om prioriteit te geven aan het weghalen van de bestaande kruisbeelden. U hebt al een aantal voorgangers opgesomd, maar blijkbaar zijn die er toch niet in geslaagd om in alle justitiepaleizen en gerechtsgebouwen die kruisbeelden te laten weghalen. Zo belangrijk zal het voor hen dan wel niet geweest zijn. Als u nu ineens zegt dat ze allemaal weg moeten, vind ik dat een vrij agressieve houding. U kunt de zaken op dit vlak ook op hun beloop laten. Ik denk niet dat veel mensen zich hieraan stoorden. Door aan deze kwestie ineens prioriteit te geven, komt het over als een niet-neutrale operatie van een minister van Justitie.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

02 Question orale de Mme Jacqueline Herzet au ministre de la Justice sur "la problématique du suivi des délinquants sexuels" (n° 4051)

02 Mondelinge vraag van mevrouw Jacqueline Herzet aan de minister van Justitie over "de begeleiding van seksuele delinquenten" (nr. 4051)

02.01 Jacqueline Herzet (PRL FDF MCC): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, de nombreuses interpellations et arrestations pour des faits de mœurs défraient les chroniques des journaux. En général, il s'agit de récidivistes. On peut constater que le risque persiste tout au long de leur vie et pour eux-mêmes et pour la société. Un individu doit-il payer ad vitam les conséquences de ses actes sans moyen de réinsertion sociale? C'est certes une question difficile.

J'estime, qu'à l'heure actuelle, le concept de réinsertion sociale pour faits de mœurs est privilégié par rapport à la protection que la société est en droit d'attendre.

Prenons le cas du «violetur blond». Il serait opportun de faire le point sur le type de suivi à prévoir pour le délinquant sexuel. Cet individu a violé 64 femmes de 12 à 42 ans. L'élément inquiétant est qu'il prenait ses victimes de plus en plus jeunes au fil des années. Il a été interné, non pas jugé, et ensuite relâché après 9 ans.

Les médecins auraient rédigé un rapport témoignant de l'évolution positive de cet individu.

Cependant, un délinquant sexuel ne peut pas, en prison, satisfaire ses pulsions sexuelles. C'est lorsqu'il sort que le problème se pose. C'est exactement la même chose pour ce qui est du problème des pédophiles.

Les lois que nous avons votées et modifiées et dont vous avez, monsieur le ministre, contribué pour une large part à l'amélioration, sont-elles appliquées? Dans le cas du violetur blond, à sa sortie de prison, les mêmes conditions de libération que tous les autres détenus lui ont été appliquées: interdiction de fréquenter des débits de boisson, ne pas faire de nouvelles infractions, suivre un suivi médical, rencontrer un psychologue suivre une guidance etc.

Ces mesures et conditions ont-elles bien été contrôlées? Pouvez-vous me garantir que la castration chimique, que ce détenu a subie, a également bien été contrôlée? Les piqûres doivent être systématiques; sinon, cela ne sert à rien. Certains individus refusent les piqûres et demandent des gélules. Il est difficile, dès lors, de contrôler si elles sont bien ingérées par le délinquant. Comment ces mesures sont-elles aujourd'hui appliquées?

La commission de suivi doit-elle, au même titre que pour quelqu'un qui a été jugé, faire rapport sur le contrôle et le suivi effectués? Dans ce cas-ci, il semble que le violetur ait interrompu son traitement et, encore une fois, personne n'a été au courant de ce fait. Il a récidivé. Dès lors je me pose la question de savoir si la castration chimique est réellement efficace étant donné qu'il a violé la même personne à quatre reprises! Le rapport qui doit être fait tous les trois mois a-t-il bien été réalisé?

Il y a deux manières de traiter ce type de délinquance: juger et interner. Les conséquences semblent être très différentes et parfois dramatiques a posteriori. J'avais aussi cru comprendre que le choix de la personne qui devait se charger de la guidance devait être adéquat. Nous gardons tous en mémoire le fait qu'une gamine de 20 ans avait été chargée d'accompagner un délinquant sexuel ce qui a mené à des catastrophes.

Les personnes internées aux Marronniers font, paraît-il, leur shopping, encadrées par des accompagnateurs très jeunes qui ne font pas le poids. Si on ne peut les guérir, monsieur le ministre, il vous appartient à vous de protéger la société.

J'aimerais savoir ce qu'il est possible de faire maintenant pour enfin garantir la sécurité de la société. Si l'on ne peut guérir, il faut prendre d'autres mesures afin que de tels individus ne représentent plus un danger. Ce sont des bombes permanentes!

Je crois que l'homme qui n'a pas eu sa fille, sa mère ou sa femme violée ne peut se rendre compte de ce que cela représente pour une femme d'être violée. On ne va pas entamer ici un débat sur le viol mais c'est un problème extrêmement important qu'on ne prend pas encore assez en compte.

Cette problématique n'est pas facile, monsieur le ministre. Je ne sais s'il y a des réponses aux questions que je pose mais il faudra pourtant bien en trouver un jour.

02.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Monsieur le président, madame Herzet, la question de la délinquance sexuelle nous préoccupe tous, et particulièrement ceux qui ont travaillé dans le temps au sein de la commission d'enquête parlementaire où ils ont été confrontés à ce problème.

Vous me demandez quelles mesures je vais prendre afin de prévenir la récidive chez les délinquants sexuels.

Je souhaite tout d'abord attirer votre attention sur les nombreuses mesures que mes prédécesseurs et moi-même, nous avons déjà prises dans ce domaine. Ensuite, je vous donnerai un résumé des mesures supplémentaires que nous allons prendre au-delà de ce qui existe déjà actuellement.

Depuis 1999, le dossier de chaque délinquant sexuel qui souhaite bénéficier d'une libération conditionnelle doit contenir l'avis d'un service spécialisé dans la guidance et le traitement des délinquants sexuels. C'est un aspect de forme qui doit obligatoirement être présent, qui doit être suivi et porté à la connaissance de ceux qui doivent se prononcer sur une libération conditionnelle. Si la commission de libération conditionnelle autorise la libération de l'intéressé, un traitement et une guidance par un de ces services spécialisés doivent être prévus. C'est donc une autre condition qui doit être remplie.

En 1999 également, il a été prévu que certains délinquants sexuels peuvent être mis à la disposition du gouvernement, dès après une première condamnation. Si le juge en décide ainsi,

je peux, en tant que ministre de la Justice, faire interner l'intéressé au terme de sa peine. Le délai maximum est fixé à 20 ans. Jusqu'à présent, le pouvoir judiciaire n'a pas utilisé régulièrement cette possibilité qui lui est offerte par le législateur.

En outre, des accords de coopération ont été conclus avec Bruxelles, la Flandre et la Wallonie en vue de coordonner la guidance et le traitement de ce type de délinquants. Dans ce cadre, mon département subventionne un centre d'appui scientifique dans chacune des trois régions. Par ailleurs, des équipes psychosociales spécialisées ont été créées dans un certain nombre d'établissements pénitentiaires.

Je constate l'application de cette modalité sur le terrain et qu'il est donc fait appel à l'appui scientifique existant.

Enfin, une initiative importante et très récente, que vous avez sans nul doute encore à l'esprit, a été prise avec la loi relative à la protection pénale des mineurs. Cette loi offre, en effet, de nouveaux instruments pour lutter contre la délinquance sexuelle: les taux de peine ont été relevés, les possibilités pour les assistants de signaler des faits - au-delà de leur secret professionnel - ont été étendues - et de nouvelles exigences très strictes ont été inscrites dans la loi concernant la probation, la loi de défense sociale, la loi relative à la détention préventive et la loi relative à la libération conditionnelle pour l'élargissement et le suivi des délinquants sexuels.

J'ai d'ailleurs toujours prétendu que c'était la véritable réponse aux faits de 1996 et aux recommandations de la commission d'enquête parlementaire. Comme vous le savez, cette loi entrera en vigueur et en application dès le 1^{er} avril 2001. C'est dans ce sens qu'elle a été publiée et que tous les préparatifs nécessaires ont été faits en vue de sa mise en œuvre.

C'est en résumé ce qui a déjà été réalisé. Pour l'avenir, je peux vous annoncer les quatre initiatives suivantes.

Dans quelques mois, le Centre pénitentiaire de recherche et d'observation clinique sera mis en place. Cet institut pourra me rendre des avis dans des dossiers complexes. Il s'agit du POCO, en néerlandais, qui est presque prêt et sera bientôt opérationnel.

En exécution du plan fédéral de sécurité et de politique pénitentiaire, il a été demandé à la VUB de dresser un inventaire de la recherche

scientifique sur la délinquance sexuelle et de réaliser une étude sur l'historique de certains délinquants sexuels. Cette étude sera à l'origine de nouvelles recommandations concernant l'approche de cette catégorie de délits.

Je vais en outre créer une "commission d'experts" qui devra veiller à la qualité des équipes spécialisées dans les prisons. De cette façon, chaque prison sera dotée d'une équipe de valeur. Nous pourrions ainsi être certains du sérieux et de la qualité scientifique des conclusions qui seront soumises.

Enfin, je prépare une toute nouvelle loi de défense sociale. La problématique de la délinquance sexuelle sera, bien entendu, abordée.

A cet égard, je voudrais répondre au dernier point de votre intervention concernant la question de savoir que faire si on ne peut guérir un délinquant sexuel. C'est là une question clef. Je présume que cette personne tombera sous l'application de la loi sur l'internement, internement qui est de durée indéterminée. Cette loi sera le résultat du travail de M. Vandemeulebrouck qui est un expert en la matière. Nous disposerons donc, à l'avenir, d'une nouvelle loi dont l'élaboration avait été recommandée dans le deuxième rapport de la commission d'enquête parlementaire.

J'en arrive maintenant, madame Herzet, à votre question relative aux possibilités qu'offre la castration chimique.

Vous savez aussi bien que moi que tout médicament a ses limites: il n'agit pas sur tous les syndromes, il doit être administré conformément aux prescriptions du médecin et il ne suffit généralement pas à guérir à lui seul une maladie. Toutefois, des spécialistes m'ont assuré que la castration chimique, utilisée judicieusement, est un moyen utile même s'il n'est pas miraculeux. Il faut être clair à ce sujet.

Vous remarquerez que je n'ai pas répondu aux questions portant sur le cas concret que vous avez évoqué. Vous savez que je ne peux le faire. Je tiens toutefois à préciser que l'intéressé relevait de la commission de Défense sociale et que j'ai demandé une enquête en vue de constater si les conditions qui avaient été fixées ont bien été respectées. En effet, ce type d'affaire continue à susciter l'intérêt de tous, étant donné le degré de perturbation que cela peut occasionner dans une société et les traumatismes dont souffrent les victimes.

Je crois, monsieur le président, avoir ainsi expliqué les dispositions qui existent déjà en la matière. L'éventail des mesures proposées est déjà beaucoup plus important que par le passé. A cela vient s'ajouter, les quatre mesures que je compte prendre afin de satisfaire à la volonté du législateur de progresser dans la mise en exécution des recommandations de diverses commissions parlementaires.

02.03 **Jacqueline Herzet** (PRL FDF MCC): Monsieur le président, je tiens tout d'abord à remercier le ministre pour sa réponse.

Comme je l'ai dit tout à l'heure, de bonnes lois sont élaborées, mais l'important c'est qu'elles soient appliquées tant par le fédéral que par les Communautés, ce qui me semble un peu difficile.

Je suis ravie que vous ayez demandé une enquête afin de vérifier que les conditions ont bien été respectées. Cependant, organiserez-vous un suivi s'il apparaît que la commission n'a pas pris les mesures adéquates? En effet, il faut savoir qu'on se contente souvent de constater.

Enfin, je voudrais évoquer certains propos dangereux tenus ici à la Chambre, notamment en séance plénière. Je pense en particulier aux déclarations de Mme Aelvoet qui a dit, en parlant de la drogue, que la notion de plaisir était importante. "Jouissez, mais jouissez raisonnablement", a-t-elle déclaré. Ces propos sont d'autant plus dangereux qu'on peut les affecter à d'autres problématiques, notamment au viol. J'ai eu certaines réactions. C'est pourquoi je tiens à attirer l'attention des membres en leur disant qu'en tant que parlementaires, nous devons faire attention à ce que nous disons.

02.04 **Marc Verwilghen**, ministre: Monsieur le président, je ne m'exprimerai au sujet du dernier point évoqué par Mme Herzet. Il va de soi que les parlementaires, et plus encore les ministres, doivent être conscients de la portée de leurs propos.

Madame Herzet, je voudrais revenir sur deux remarques que vous avez faites lors de votre réplique.

D'abord, concernant l'application de la loi, il convient de se reporter au cadre législatif instauré par les législateurs. Souvent cependant, l'application de la loi appartient à des instances pourvues d'une certaine indépendance.

Prenons le cas des commissions sur l'internement

et la protection de la société. Elles disposent d'une forme d'indépendance qui doit être reconnue par chaque autre pouvoir, le ministre de la Justice inclus. Cela ne veut pas dire pour autant qu'on ne puisse pas effectuer un contrôle. C'est la raison pour laquelle j'ai demandé une enquête.

Ensuite, il va de soi qu'en cas de constatation de la non-observation des décisions du législateur, alors que toutes les précautions étaient prises pour permettre un suivi, le ministre de la Justice conserve la possibilité d'intervenir. C'est pour cette raison que j'ai initié cette enquête.

02.05 **Jacqueline Herzet** (PRL FDF MCC): Monsieur le ministre, je vous remercie.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten

03 **Question orale de M. Claude Eerdeken**s au ministre de la Justice sur "les déclarations du sénateur Vlaams Blok sur la chaîne hollandaise NCRV" (n° 4122)

03 **Mondelinge vraag van de heer Claude Eerdeken**s aan de minister van Justitie over "de verklaringen van de Vlaams-Blok-senator op de Nederlandse zender NCRV" (nr. 4122)

03.01 **Claude Eerdeken**s (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, en fait, je souhaite interroger le ministre de la Justice à propos des déclarations tenues à la télévision hollandaise par M. Raes, à l'époque vice-président du Vlaams Blok et sénateur Vlaams Blok.

Il a tenu alors des propos manifestement inadmissibles puisque contestant la réalité ou l'ampleur de l'Holocauste. Or, en 1995, sous une précédente législature, la Chambre a voté à l'unanimité un texte instituant en délit pénal la négation de l'Holocauste commis par les nazis. La thèse exprimée est donc une thèse révisionniste qui constitue un délit en Belgique.

Il est certain que des plaintes seront déposées soit par des associations patriotiques, soit par des victimes de l'Holocauste, soit par la Ligue des droits de l'homme, soit par le Centre pour l'égalité des chances; ces plaintes suivront évidemment leur cours au pénal.

Dans un dossier aussi sensible et à propos d'une matière qui a fait l'unanimité du Parlement, sans aucune abstention ni opposition, comptez-vous user de votre pouvoir d'injonction positive en requérant, compte tenu de la gravité des propos

tenus, des poursuites à l'égard de l'intéressé?

03.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Monsieur le président, chers collègues, avant toute chose, je tiens à préciser que je désapprouve totalement toute déclaration remettant en cause le génocide perpétré durant la seconde guerre mondiale et que je ne peux qu'éprouver un grand mépris face à de telles attitudes.

Je ne souhaite cependant pas me prononcer sur les déclarations faites par M. Raes dans la mesure où celles-ci donneront sans doute lieu au dépôt d'une plainte sur base de la loi du 23 mars 1995, tendant à réprimer le négationnisme. L'article 4 de cette loi accorde clairement au Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme le pouvoir d'ester en justice dans tous les litiges auxquels l'application de ladite loi pourrait donner lieu.

Renseignements pris auprès du Centre, il apparaît que celui-ci examine actuellement sur quelle base juridique pourrait reposer une éventuelle plainte. Le conseil d'administration du Centre décidera en temps opportun s'il porte plainte ou non.

Par ailleurs, j'ai constaté que M. Raes a démissionné de ses fonctions de sénateur, d'administrateur de l'Université de Gand et de secrétaire auprès de plusieurs asbl du parti. Il s'est dès lors retiré de la vie publique.

Etant donné que le pouvoir législatif a, par la loi de 1995, très clairement donné pouvoir au Centre pour agir, que le Centre examine les différentes possibilités et que l'intéressé a abandonné toute fonction publique, il ne me paraît pas opportun d'user momentanément et en l'occurrence de mon droit d'injonction positive. En effet, les mesures nécessaires sont apparemment prises dans le contexte de la loi de 1995.

03.03 **Claude Eerdeken**s (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, il est clair que le Centre pour l'égalité des chances déposera certainement une plainte; je comprends donc que vous préféreriez que l'organisme habilité légalement pour le faire use de cette faculté. Néanmoins, il ne faut pas minimiser le fait de la démission de M. Raes de ses fonctions de vice-président du Vlaams Blok ou de sénateur. Cette démission s'est faite en présence du président de ce parti et, manifestement, ce n'est pas une exclusion du Vlaams Blok qui a été prononcée.

Je n'ai donc pas constaté dans le chef de ce parti un choc manifeste au sein de celui-ci, compte

tenu du contenu des propos mais simplement que, pour des raisons de façade, de circonstances et de tactique, on a gentiment écarté le gêneur, avec son accord, pour qu'il ne soit plus ni vice-président ni sénateur; c'était la moindre des choses. Cependant, depuis lors, je n'ai pas vu le Vlaams Blok remanier son programme en 70 points, revoir ses théories racistes et contester de façon vive les propos révisionnistes tenus par M. Raes, en l'excluant comme il se devait.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

04 Interpellation de M. Jean-Pierre Grafé au ministre de la Justice sur "la limitation du nombre de salles de jeux" (n° 718)

04 Interpellatie van de heer Jean-Pierre Grafé aan de minister van Justitie over "de beperking van het aantal speelzalen" (nr. 718)

04.01 Jean-Pierre Grafé (PSC): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, la nouvelle loi sur les jeux de hasard du 7 mai 1999 précise, en son article 34, que le nombre de salles de jeux autorisé sera dorénavant fixé à 180.

Il nous revient qu'un nombre beaucoup plus important de demandes ont été introduites par des propriétaires de salles légalement exploitées selon l'arrêté royal du 13 janvier 1975. Il est question de 380 demandes dont plus de 220 seraient de véritables salles de jeux actuellement en exploitation.

Pourriez-vous me préciser, monsieur le ministre, de quelle manière et par qui seront indemnisés les propriétaires des salles de jeux qui devront cesser leurs activités dans les trois mois du refus de leur agréation?

Le gouvernement ne pourra certainement pas rester insensible au licenciement du personnel. Chaque salle de jeux occupe en moyenne 15 personnes. Dès lors, comment le gouvernement envisage-t-il de rencontrer les conséquences sociales qui s'ensuivront, notamment les charges de préavis auxquelles devront faire face les exploitants qui ne pourront plus poursuivre les activités de leur salle de jeux?

Il faut savoir aussi qu'une partie importante de ce personnel a décidé depuis un certain nombre d'années d'habiter avec leur famille à proximité de la salle où il travaille. En outre, il faut aussi tenir compte de l'investissement en matériel que représente une salle de jeux légalement et

correctement exploitée. L'exploitant a soit acheté la salle, soit il l'a louée moyennant un bail commercial de longue durée. Qui va donc l'indemniser si son agréation est refusée? Dans plusieurs cas, ce refus sera inévitable vu le nombre de salles autorisé par la loi. Qui paiera les préavis et indemnités supportés par l'exploitant? Bref, comment comptez-vous indemniser les exploitants des salles de jeux qui ne seront plus agréées? Telles sont les questions que se posent tant le personnel occupé dans ces salles que les exploitants qui, jusqu'à présent, croyaient pouvoir poursuivre normalement et légalement l'exploitation qu'ils avaient entreprise.

04.02 Peter Vanvelthoven (SP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, aansluitend bij de interpellatie van collega Grafé, wil ook ik hierover een concrete vraag stellen. Er zijn inderdaad 180 speelzalen gepland waarvan de vestiging aan bepaalde gemeenten is toegewezen. Sommige gemeenten blijken echter, vaak om principiële redenen, niet geïnteresseerd om een speelzaal te huisvesten. Deze gemeenten sluiten dus ook geen convenant en zij maken geen dossier over aan de commissie voor de Kansspelen.

Andere gemeenten, die blijkbaar niet voorkomen op de lijst met de 180 geplande vestigingsplaatsen, willen daarentegen gebruik maken van de eventueel vrijgekomen vestigingsmogelijkheden. Mijnheer de minister, bestaat de mogelijkheid dat in een bepaald arrondissement gemeenten in aanmerking komen voor een nog niet geplande vestiging, in plaats van gemeenten die duidelijk te kennen geven dat ze niet geïnteresseerd zijn om een speelzaal te huisvesten?

04.03 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer de voorzitter, ik zal eerst de vraag van de heer Grafé beantwoorden. Daarna zal ik de specifieke vraag van de heer Vanvelthoven behandelen.

Je rappelle tout d'abord à M. Grafé que le nombre de 180 luna-parks fixé par la loi du 7 mai 1999 correspond au nombre de luna-parks existant en Belgique au moment de l'opération appelée "Indian Summer", c'est-à-dire au moment de la discussion de la loi au parlement. D'autres luna-parks se sont ouverts après le vote de cette loi. Toutefois, selon les chiffres de la brigade nationale de l'ancienne gendarmerie, il n'y avait, au 27 décembre 2000, qu'un total de 188 luna-parks dans le pays.

J'attire également votre attention sur le fait que le

refus d'une licence B à une salle de jeux automatiques n'est pas de nature à entraîner la cessation des activités de cette salle. Le refus porte uniquement sur le droit d'exploiter des jeux de hasard. Ainsi, une salle de jeux qui n'a pas obtenu une licence B peut continuer d'exister et d'exploiter d'autres jeux, c'est-à-dire uniquement des jeux de divertissement. Certains luna-parks se sont d'ailleurs déjà convertis en salles de jeux de divertissement.

Il n'est par conséquent prévu aucune indemnité pour les exploitants de luna-parks qui se verraient refuser une licence de classe B, et ce de par le fait qu'ils peuvent continuer leur activité avec d'autres types de jeux.

Wat de vraag van de heer Vanvelthoven betreft, moet inderdaad worden vastgesteld dat een aantal gemeenten klaarblijkelijk niet zijn geïnteresseerd en daarom ook geen convenanten afsluiten. Dit behoort tot de gemeentelijke autonomie. Niets sluit uit dat zij in de toekomst van idee zouden kunnen veranderen. Dat is de essentiële reden waarom de vrijgekomen plaatsen niet worden herverdeeld. De gemeenten die denken daar garen uit te kunnen spinnen omdat een naburige gemeente waar een lunapark kan worden gevestigd aan die mogelijkheid verzaakt, vergissen zich. Die vrijgekomen plaatsen komen niet vrij en worden dus niet herverdeeld. Laat daaromtrent geen enkele onduidelijkheid bestaan.

Voilà, monsieur le président, les réponses que je voulais donner à MM. Grafé et Vanvelthoven.

04.04 Jean-Pierre Grafé (PSC): Monsieur le président, monsieur le ministre, vous n'avez répondu que partiellement.

Vous dites vous-même qu'au moment de la discussion du projet de loi, un peu plus de 180 salles fonctionnaient légalement et régulièrement. Ma question de principe vaut pour les quelques salles supplémentaires, pour lesquelles la loi a mis fin d'une manière brutale à une exploitation légale, qui a dû se terminer dans les trois mois. Qui va donc dédommager les exploitants de ces salles de jeux? Ceux-ci ont évidemment dû licencier du personnel et leur payer des indemnités.

Vous parlez d'une possible reconversion. Mais vous causez un préjudice à ces salles légalement exploitées en ne leur donnant pas le délai suffisant pour assumer leurs responsabilités, tant financières que sociales.

04.05 Marc Verwilghen, ministre: Monsieur Grafé, permettez-moi de vous dire que la loi a été votée et doit être mise à exécution. Si, après le vote de cette loi, on constate que certaines veulent quand même prendre le risque d'ouvrir une salle de jeux de hasard ...

04.06 Jean-Pierre Grafé (PSC): Je parle des salles qui existaient avant l'adoption de la loi.

04.07 Marc Verwilghen, ministre: Je vous ai parfaitement compris. Mais ces huit salles se sont ajoutées après que la loi sur les luna-parks eut été adoptée. Les exploitants ont accepté de prendre le risque de se voir opposer une décision de refus. Ils l'ont fait à leurs risques et périls. Pour certains, la chance a été de leur côté, mais ce ne fut évidemment pas le cas de tous.

Et s'ils estiment, par la suite, qu'ils ont pris injustement ces risques et que cela est de la responsabilité du gouvernement, il leur est loisible de s'adresser aux tribunaux, qui trancheront.

Moties Motions

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Jean-Pierre Grafé en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellatie van de heer Jean-Pierre Grafé
en het antwoord van de minister van Justitie,
vaststellende:

- dat het aantal speelzalen overeenkomstig de nieuwe wet op de kansspelen van 7 mei 1999 tot 180 is beperkt;
- dat een veel groter aantal aanvragen werd ingediend door de exploitanten van zalen die momenteel op grond van het koninklijk besluit van 13 januari 1975 worden uitgebaat;
- dat tal van speelzalen binnen 3 maanden na de weigering tot erkenning bijgevolg hun deuren zullen moeten sluiten;
- dat de sluiting van voornoemde niet-erkende inrichtingen een groot aantal ontslagen en investeringsverliezen met zich zal brengen;
- verzoekt de regering:
- de sociale gevolgen voor het personeel van die kansspelinrichtingen te ondervangen;
- erop toe te zien dat de op grond van het koninklijk besluit van 13 januari 1975 wettelijk geëxploiteerde inrichtingen die hun activiteiten

binnen 3 maanden na de weigering tot erkenning zullen moeten sluiten, een passende schadeloosstelling zouden ontvangen."

Une motion de recommandation a été déposée par M. Jean-Pierre Grafé et est libellée comme suit:

"La Chambre, ayant entendu l'interpellation de M. Jean-Pierre Grafé et la réponse du ministre de la Justice, constatant:

- que suite à la nouvelle loi sur les jeux de hasard du 7 mai 1999, le nombre de salles de jeux est limité à 180;
- qu'un nombre beaucoup plus important de demandes ont été introduites par les salles actuellement exploitées légalement sur base de l'arrêté royal du 13 janvier 1975;
- que dès lors, nombre de salles de jeux devront cesser leurs activités dans les 3 mois du refus d'agrément;
- que la fermeture desdits établissements non agréés entraînera un nombre important de licenciements et de pertes sur investissements; demande au gouvernement:
- de rencontrer les suites sociales pour le personnel de ces établissements de jeux;
- de veiller à assurer une indemnisation adéquate pour les établissements exploités légalement sur base de l'arrêté royal du 13 janvier 1975 qui devront cesser leurs activités dans les 3 mois du refus d'agrément."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de dames Jacqueline Herzet en Karine Lalieux en de heer Hugo Coveliers.

Une motion pure et simple a été déposée par Mmes Jacqueline Herzet et Karine Lalieux et M. Hugo Coveliers.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.
Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement.
La discussion est close.

L'interpellation n° 726 de M. Richard Fournaux est reportée à une date ultérieure.

05 Question orale de M. Jean-Jacques Viseur au ministre de la Justice sur "l'agrément des laboratoires de criminalistique" (n° 4105)

05 Mondelinge vraag van de heer Jean-Jacques Viseur aan de minister van Justitie over "de erkenning van laboratoria voor criminalistiek" (nr. 4105)

05.01 Jean-Jacques Viseur (PSC): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, il a été annoncé qu'au-delà du laboratoire de criminalistique géré par l'Etat, un certain nombre d'autres institutions, des universités mais aussi d'autres laboratoires, pourraient bénéficier d'agréments et sont d'ailleurs, dès à présent, sollicités par la justice dans un certain nombre de cas, pour répondre à des problèmes liés à cet aspect de la médecine scientifique et criminalistique, appelé à connaître un développement de plus en plus important, pour ne citer que l'ADN puisque, à travers l'ADN, on peut développer tout un mode de preuves et la recherche de preuves en la matière.

Cet agrément repose-t-il sur une analyse précise des besoins spécifiques? Les laboratoires en question, qui ne sont pas légion en Belgique - pas plus de cinq ou six -, doivent pouvoir se préparer à répondre aux normes qui leur seraient imposées.

Les autorités judiciaires ont-elles l'intention de développer assez rapidement ce recours à des laboratoires agréés?

Comment une coopération peut-elle intervenir entre ces laboratoires, pour la plupart universitaires, et le centre de criminalistique pour permettre que, sur ce plan, la Belgique soit à la hauteur d'une poursuite très moderne de la criminalité grâce au recours à ces techniques les plus récentes?

05.02 Marc Verwilghen, ministre: Monsieur le président, le collègue Viseur m'a posé quatre questions, je vais lui fournir quatre réponses.

La loi du 20 juillet 1990 concernant l'accréditation des organismes de certification et de contrôle, ainsi que des laboratoires d'essais, instaure en Belgique un système qui permet à la fois d'établir un institut belge d'accréditation ainsi que d'agréer des laboratoires.

A la suite de cette loi, on a créé BELTEST comme organe de contrôle des normes d'agrément. On peut trouver des informations ultérieures quant à la gestion, les procédures et les normes appliquées par BELTEST sur le site exhaustif « beltest.fgov.be ».

Les normes que l'on applique sont des normes internationales, dans la plupart des cas européennes, qui portent sur tous les aspects de la gestion d'un laboratoire: qualité du personnel, état des locaux, normes de qualité scientifiques et techniques, mais aussi gestion journalière telle

que la comptabilité.

Le projet d'arrêté royal relatif à la procédure d'identification par analyse ADN en matière pénale et l'arrêté royal relatif au prélèvement sanguin prévoient que seuls des laboratoires agréés peuvent procéder aux analyses. Le gouvernement fédéral a néanmoins l'intention d'introduire un système global d'accréditation pour chacune des activités des laboratoires criminalistiques, afin de sauvegarder la qualité des résultats des analyses.

Nous retrouvons ici les recommandations des commissions d'enquête parlementaire qui indiquaient précisément que la qualité du travail était le facteur le plus important avec, bien entendu, la possibilité d'obtenir tous les renseignements rassemblés dans une base de données informatisées dans la lutte contre le crime, en général.

05.03 Jean-Jacques Viseur (PSC): Monsieur le président, je remercie le ministre pour les précisions qu'il m'a apportées.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

06 Question orale de Mme Karine Lalieux au ministre de la Justice sur "l'avant-projet de loi mise en conformité du droit belge avec la Convention des Nations unies contre la torture" (n° 4137)

06 Mondelinge vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Justitie over "de omzetting in het Belgische recht van het verdrag van de Verenigde Naties tegen foltering" (nr. 4137)

06.01 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, je ne peux que me réjouir de l'initiative, que vous avez prise lors du Conseil des ministres du 16 février, visant à proposer un avant-projet de loi relatif à la mise en conformité du droit belge avec la Convention des Nations unies contre la torture et les autres peines et traitements cruels, inhumains et dégradants.

Cette mise en conformité du droit belge avec ladite convention constitue l'exécution des nouvelles obligations internationales de la Belgique. En outre, vous n'êtes pas sans savoir qu'il serait opportun que ce projet de loi devienne effectif au plus vite. Il serait ainsi judicieux de tout mettre en œuvre afin que la procédure parlementaire puisse mener rapidement à une adoption dudit projet.

Il serait d'autant plus souhaitable que cette adoption soit réalisée avant la fin du mois de décembre 2001, c'est-à-dire avant la fin de la campagne mondiale d'Amnesty International contre la torture ainsi qu'avant la fin de la présidence belge de l'Union européenne.

Dans cette optique, monsieur le ministre, j'aimerais connaître votre agenda concernant cet avant-projet.

06.02 Marc Verwilghen, ministre: Monsieur le président, chers collègues, il va de soi que l'avant-projet de loi de mise en conformité du droit belge avec la Convention des Nations unies contre la torture doit devenir effectif le plus rapidement possible.

A la suite du Conseil des ministres du 16 février dernier, le texte de l'avant-projet de loi a été soumis au Conseil d'Etat. Celui-ci doit rendre son avis dans le mois. Cette décision a été prise par le gouvernement. Cet avis nous parviendra probablement après le 20 mars. Dès sa réception, nous en soumettrons le texte au parlement afin qu'une décision intervienne dans les plus brefs délais.

Dans cette hypothèse, ce projet de loi pourra être voté, comme vous le souhaitez, avant la fin de l'année 2001.

06.03 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, je vous remercie pour votre réponse. Amnesty International sera certainement ravi d'entendre ces paroles.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

07 Mondelinge vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van diefstallen van identiteitskaarten in gemeentehuizen" (nr. 4142)

07 Question orale de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "la publication dans le Moniteur belge de vols de cartes d'identité dans les maisons communales" (n° 4142)

07.01 Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in Marche-en-Famenne werd op 30 september 2000 een lot van 236 identiteitskaarten gestolen. Drie weken later, op 21 oktober 2000, werd te Maaseik een lot van 32 exemplaren gestolen. De publicatie van die diefstal gebeurde in het Belgisch

Staatsblad pas op 18 januari 2001. Het lijkt erop dat die diefstallen van identiteitskaarten gerichte misdrijven zijn. Ze worden niet zonder reden begaan: de nationaliteit van EU-lidstaten is zeer gegeerd, die van België eveneens. Dat alles roept de vraag op of het niet mogelijk is om de publicatie van dergelijke misdrijven te bespoedigen. Nu duurt het drie tot vier maanden vooraleer publicatie plaatsvindt. De griffiers van vrederechten, burgemeesters en secretarissen van gemeenten nemen daar slechts na vier maanden kennis van. Dat treft dus niet de gewone burger, maar wel de publieke diensten. Naar mijn mening zou het nuttig zijn om de termijn van bekendmaking te verkorten. Kunt u daar iets aan veranderen, eventueel in samenspraak met de minister van Binnenlandse Zaken?

07.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega Schoofs, ik heb het dossier bekeken in functie van de vraag die u hebt gesteld. Ik bemerk dat de opdracht van Binnenlandse Zaken over de diefstal van de identiteitskaarten al op 7 december 2000 is ingediend bij de diensten van het Belgisch Staatsblad. 's Anderendaags, op 8 december, is er een drukproef van het Staatsblad naar Binnenlandse Zaken gegaan. Het Staatsblad moet vervolgens wachten op de verklaring van goed-voor-druk. Die is teruggekomen op 16 januari 2001. De publicatie volgde op 18 januari 2001. Op het niveau van het Staatsblad is dus een ultrasnelle procedure toegepast: één dag voor de drukproef en de publicatie, de dag na het bekomen van de goedkeuring. U weet dat wij één dag op voorhand drukken. De correctie van de drukproef door de opdrachtgever Binnenlandse Zaken heeft meer dan een maand in beslag genomen. Ik weet niet waarom die correctie zolang heeft geduurd. We zouden ons kunnen afvragen of het zin heeft dergelijke berichten in het Belgisch Staatsblad te publiceren. Het is echter niet mijn taak om daarover uitspraken te doen. Het verzoek werd gestuurd. Ik heb gezien dat de administratie van het Belgisch Staatsblad, waarvoor ik wél verantwoordelijk ben, zich binnen zeer korte termijn heeft gekweten van haar opdracht.

07.03 **Bert Schoofs** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik denk dat ik me dan best ook nog wend tot de minister van Binnenlandse Zaken omwille van die vrij lange termijn tussen het toekomen van de drukproef en het verklaren van goed-voor-druk op 16 januari. Bovendien is er blijkbaar twee maanden gewacht vooraleer bij het Belgisch Staatsblad die kwestie voor publicatie

werd ingediend.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

08 **Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de gerechtelijke draagwijdte van nepsollicitaties" (nr. 4157)**

08 **Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "la portée judiciaire des fausses sollicitations" (n° 4157)**

08.01 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, uw collega, mevrouw Onkelinx, vond het nodig het land nog eens te verrassen met een nieuw initiatief, met name nepsollicitaties. In het Nieuwsblad van 6 maart lees ik volgende woorden van minister Onkelinx: "Inspecteurs van het ministerie van Arbeid zullen de bedrijven testen door met nepsollicitaties uit te pakken. Uit de afhandeling van de dossiers moet blijken of bedrijven discriminerend optreden. Als dat het geval is, zullen ze worden aangeklaagd." Onder "aangeklaagd" moeten wel degelijk gerechtelijke stappen verstaan worden. In een andere krant lees ik namelijk dat men bedrijven wil vervolgen op basis van de wet op het racisme. Ik vind dat toch zeer verregaand. De bedrijfsorganisaties, de ondernemersorganisaties en de organisaties van zelfstandigen, het VEV en UNIZO, hebben begrijpelijkerwijs zeer verontwaardigd gereageerd op die "Big Brother-plannen", zoals zij het noemden.

Ten eerste, het wantrouwen van de bedrijfswereld en de zelfstandigen in de overheid wordt hierdoor aangezwengeld. Dit is logisch. Er wordt in feite bedrog gepleegd door de overheid. In opdracht van de overheid wenden mensen zich heel anders voor dan zij werkelijk zijn. Ik vind dit vanwege de overheid absoluut ongeoorloofd.

Ten tweede, er zijn de kosten die hiermee gepaard gaan. Momenteel is er voor bepaalde functies niet altijd een overvloed aan sollicitanten. Wanneer men selectieproeven organiseert resulteert dit in hoog oplopende kosten voor het bedrijf, vooral wanneer er uiteindelijk niemand uit de bus komt voor de functie terwijl men dacht dat men met de juiste personen onderhandelde.

Ten derde, dit leidt volgens mij zeker niet tot de gewenste resultaten want het zal enkel het wantrouwen in sollicitanten van allochtone afkomst vergroten.

Ten vierde, het gaat om een manifeste vorm van uitlokking waarbij men bij bedrijfsleiders en ondernemingsverantwoordelijken een zogenaamde racistische reactie probeert uit te lokken. Alle constitutieve elementen van uitlokking zijn hier onmiskenbaar aanwezig en dit is zoals iedereen weet een verboden politietechniek en stelselmatig tot nietigheid leidt. Dit brengt mij dan ook tot mijn vragen.

Welk oordeel heeft u over dit soort bedrieglijke technieken? Kan men hier spreken over onrechtmatig verkregen bewijs? Welke gerechtelijke stappen zouden het gevolg kunnen zijn van dergelijke vaststellingen? Acht de minister het denkbaar dat er door afgewezen sollicitanten schadevergoeding kan worden verkregen op basis van dit soort via provocatie verkregen informatie? Kan er volgens de minister ook strafvervolgning worden ingesteld, want dat is toch één van de bedoelingen van deze nepsollicitaties, op basis van gegevens die door dit soort methodes worden verkregen?

08.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Laeremans, ik verwijs naar de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme en xenofobie ingegeven daden. Deze wet bestraft een aantal feiten waarbij er gediscrimineerd wordt jegens een persoon wegens zijn ras, huidskleur, afstamming, afkomst of nationaliteit. Ik vermeld dat het artikel 2bis van deze wet onder meer die personen bestraft die bij de arbeidsbemiddeling, de beroepsopleiding, het aanbieden van banen, de aanwerving, de uitvoering van een arbeidsovereenkomst of het ontslag van werknemers discriminatie bedrijven. De straffen zijn een gevangenisstraf van 1 maand tot 1 jaar en een geldboete van 50 frank tot 1.000 frank, of één van deze straffen alleen. De algemene regel van het Strafwetboek en het Wetboek van Strafvordering en ook de algemene rechtsbeginselen zijn van toepassing op deze bijzondere strafwet.

De vaststelling en de opsporing van de misdrijven beschreven door de Racismewet behoren dus tot de bevoegdheid van de gerechtelijke autoriteiten. Niettemin bepaalt de wet dat bepaalde instellingen van openbaar nut in rechte kunnen optreden in alle rechtsgeschillen waartoe de toepassing van deze wet aanleiding geeft en wanneer afbreuk is gedaan aan wat statutair wordt nagestreefd. Zo kunnen ook de representatieve werknemers- en werkgeversorganisaties, beroepsorganisaties en organisaties van zelfstandigen in rechte optreden in alle gevallen waartoe de toepassing van artikel 2bis aanleiding kan geven, zij het enkel wanneer

zij kunnen bewijzen dat zij de toestemming van de betrokken persoon hebben gekregen. Dit staat trouwens in artikel 5 van de wet van 1981. Bij de vaststelling van de misdrijven bedoeld in artikel 2bis kan volgens de algemene regels van de strafprocedure geen, en ik leg de nadruk op géén, sprake zijn van uitlokking of provocatie.

Volgens de rechtspraak is er sprake van uitlokking wanneer de wil van de beklaagden om strafbare feiten te plegen beïnvloed werd door de tussenkomst van de politieambtenaar, wanneer het oogmerk om het misdrijf te plegen nog niet bestond voor enig optreden van de politie.

Dat is de algemeen geldende regel. De vorm van infiltratie waarbij men zich beperkt tot louter undercovertoezicht, of waarbij men zelfs aan de potentiële dader of de dader een gelegenheid biedt om strafbare feiten te plegen onder door politiediensten controleerbare voorwaarden, wordt door geen enkele wettelijke bepaling verboden. Dit mag niet ontaarden in politionele uitlokking, gezien het dan om een bedrieglijk middel gaat dat wordt aangewend om een strafbaar feit te plegen. Van provocatie door overheidspersonen is dus geen sprake wanneer het optreden van deze personen het misdrijf teweegbracht. Daarvan is geen sprake wanneer de overheidspersonen slechts gunstige omstandigheden creëren voor een misdrijf dat door de dader uit vrije wil wordt gepleegd. Uitlokking moet niet vermoed worden zolang de beklaagden zelf, bij voorkeur aan de hand van concrete gegevens, hun beweringen dienaangaande enige kracht hebben bijgezet door uit te leggen op welke wijze zij persoonlijk tot hun criminele activiteit werden geprovoceerd of op welke wijze zij in hun crimineel opzet werden bevestigd, hoewel zij dit wilden beëindigen. Ik denk dat dit ook een toepassing is van de algemene regel.

De legaliteit van undercoveroperaties en de mogelijke overheidsuitlokking dient steeds in concreto te worden getoetst aan de omstandigheden van de zaak. Daarover is de rechtspraak al lang gevormd. Ook in onderhavig voorbeeld zal steeds van geval tot geval nagegaan moeten worden of het algemeen rechtsbeginsel van de behoorlijkheid van de vervolging is nageleefd. De dader van een door de overheid uitgelokt misdrijf is niet strafbaar. De vraag naar de onrechtmatigheid van het bewijs komt zelfs niet aan de orde, aangezien de uitlokking ertoe leidt dat de strafvordering onontvankelijk is. Dat is trouwens ook de straf die wordt toegepast bij dergelijke activiteiten: onontvankelijkheid van de strafvordering, met alle gevolgen daaraan

verbonden.

Persoonlijk meen ik dat dergelijke technieken te rechtvaardigen vallen bij aanwijzingen van systematische overtreding van de wet van 1995. Ondernemingen die zich daaraan schuldig maken, moeten niet verbaasd zijn dat de overheid daarop reageert en hun wangedrag zwart op wit aan de kaak stelt. Natuurlijk, zoals bij zoveel van deze misdrijven met een moreel afkeurende straf, moet men dit correct kunnen toepassen of men riskeert terecht te komen in een spiraal waarvan men wel het begin ziet, maar niet het einde.

Mijnheer de voorzitter, dit is het antwoord dat ik wens te geven aan de heer Laeremans met betrekking tot de gerechtelijke draagwijdte van de nepsollicitatie. Kort samengevat komt het hierop neer dat er van uitlokking niet echt sprake is en dat het in alle geval door de rechter moet worden beoordeeld. Natuurlijk is het begrijpelijk dat een overheid bij systematisch misbruik probeert op te treden tegen deze vorm van misdrijven.

08.03 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, ik zal uw antwoord bestuderen. Wij zitten hier een beetje op het scherp van de snee. Enerzijds, zegt u dat het mogelijk geen uitlokking zou zijn, maar, anderzijds, vindt u dat men veeleer naar een afkeurende reactie moet gaan en dat in geval van uitlokking men niet tot strafbaarheid kan concluderen en niet tot vervolging kan overgaan. Het is allemaal tamelijk dubbelzinnig. Ik blijf erbij dat, indien men bedrog pleegt door voor te wenden dat men sollicitant is, de overheid hier zelf in de fout gaat. Hoe dan ook zal men in de meeste gevallen een situatie van uitlokking kennen waarbij men tracht aan te tonen dat iemand racistisch handelt, terwijl dit werd uitgelokt door een sollicitant. Men zal daarvoor moeten kijken naar de concrete uitwerking. Mij lijkt het verkeerd af te wachten wat de rechtbank concreet zal zeggen. Hoe dan ook heeft Vlaams minister Landuyt het al gezegd; hij heeft zich negatief uitgelaten over de plannen van mevrouw Onkelinx. Het zou verstandiger zijn heel deze manier van werken op te bergen en tot een eerlijke manier van handelen te besluiten vanwege de overheid. Het komt de overheid niet toe zich te vermommen, mensen te bedriegen en het tegenovergestelde voor te wenden van wat men is.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

09 Samengevoegde mondelinge vragen van
- mevrouw Els Van Weert aan de minister van

Justitie over "de betrokkenheid van de Belgische Staatsveiligheid bij het dwarsbomen van het derde Vlaamse Attack-congres op zaterdag 10 maart 2001" (nr. 4166)

- de heer Jef Tavernier aan de minister van Justitie over "de inlichtingen verstrekt door de Staatsveiligheid over de organisatie Attack" (nr. 4182)

- de heer Dirk Van der Maelen aan de minister van Justitie over "het Attack-congres in Gent over de Tobin-taks en de Staatsveiligheid" (nr. 4187)

09 Questions orales jointes de

- Mme Els Van Weert au ministre de la Justice sur "l'implication de la Sûreté de l'Etat belge dans l'annulation du troisième congrès flamand d'Attac du 10 mars 2001" (n° 4166)

- M. Jef Tavernier au ministre de la Justice sur "les informations diffusées par la Sûreté de l'Etat à propos de l'organisation Attac" (n° 4182)

- M. Dirk Van der Maelen au ministre de la Justice sur "l'organisation, à Gand, d'un congrès de l'association Attac sur la taxe Tobin et la Sûreté de l'Etat" (n° 4187)

09.01 Els Van Weert (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, zoals u weet, heeft het derde congres van Attack-Vlaanderen vorige zaterdag, 10 maart 2001, in de zaal van het Onderling Beroepskrediet in Gent niet plaats kunnen vinden. Naar verluidt had de eigenaar van de zaal op 7 maart 2001 zijn instemming ingetrokken omdat hij informatie had gekregen van de Belgische Veiligheid van de Staat met betrekking tot de organisatie Attack.

Attack is een van voortrekkers in het debat over de Tobin-taks en nam reeds deel aan een intergroep van het Europees Parlement over dit thema. Bovendien is Attack geen onbekende organisatie, ze is zelfs internationaal georganiseerd en ontleent haar bekendheid onder andere aan het feit dat zij werd opgericht na een oproep van de hoofdredacteur van het overdachte en gerenommeerde *Le Monde Diplomatique*. Het is perfect mogelijk om de doelstellingen van Attack na te lezen op hun website. Via hun elektronische nieuwsbrief kan men ook informatie bekomen over geplande acties. Volgens ons is het dus uitgesloten dat de Veiligheid van de Staat niet weet dat Attack niet de bedoeling heeft illegale methodes te gebruiken voor de verwezenlijking van haar programma. Bovendien heeft elke vereniging nog altijd het grondwettelijk recht op vrije meningsuiting. Over dit thema zijn overigens ook al door minister Reynders en de Europese commissie standpunten ingenomen.

Bijeenkomsten van organisaties zoals Attack dragen bij tot het publieke debat over een evenwichtige belasting van inkomsten uit arbeid en kapitaal. Daarom vinden wij het belangrijk dat er zo snel mogelijk duidelijkheid komt over de mogelijke betrokkenheid van de Veiligheid van de Staat bij het verhinderen van deze bijeenkomst. Daarom stel ik u nu deze concrete vragen.

Ten eerste, heeft de Belgische Veiligheid van de Staat contact opgenomen met de uitbater van de zaal van het Onderling Beroepskrediet in Gent met betrekking tot de organisatie van het derde Vlaamse Attack-congres? Zo ja, met welke mededeling of met welk verzoek heeft de Belgische Veiligheid van de Staat zich dan tot de uitbater gericht?

Ten tweede, is Attack-Vlaanderen volgens de Belgische Veiligheid van de Staat een organisatie waarvan de activiteiten en/of de leden nauwgezet moeten worden opgevolgd en gecontroleerd? Zo ja, op basis van welke criteria en informatie behandelt de Belgische Veiligheid van de Staat Attack-Vlaanderen op deze wijze? Ik heb immers zonet toegelicht dat dit zeer verwonderlijk kan worden genoemd.

Ten derde, als inderdaad blijkt dat dit een onterechte tussenkomst was, zal de minister zich dan bij Attack-Vlaanderen verontschuldigen voor het initiatief van de Belgische Veiligheid van de Staat? Zal hij er ook voor zorgen dat een volgend congres niet meer op deze wijze zal worden gedwarsboomd?

09.02 **Jef Tavernier** (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de feiten zijn ondertussen bekend, althans wat het afgelasten van het congres door het niet ter beschikking stellen van de zaal betreft.

De belangrijkste vraag is natuurlijk wat de Veiligheid van de Staat nu precies heeft gedaan. Men vertaalt het als heeft de Belgische Veiligheid van de Staat informatie gegeven. Ten eerste is dat duidelijk een actieve daad. Ten tweede, wat wordt bedoeld met informatie geven? Ik heb nog nooit van de Veiligheid van de Staat informatie gekregen, noch in de ene, noch in de andere zin. Ik veronderstel dat als de Belgische Veiligheid van de Staat vindt dat zij mij informatie moet geven, zij dat met een zeker doel doet. Ik versta daaronder dat men zegt dat er best niet wordt samengewerkt met die organisatie of met die persoon.

Hierover vraag ik mij dus volgende zaken af. Ten eerste, wat is de draagwijdte van het geven van

informatie? Ten tweede, welke informatie geeft men? Hoe wordt met andere woorden die organisatie door de Belgische Veiligheid van de Staat in het kader van haar opdracht, het waken over de veiligheid van de Staat, geapprecieerd? Deze organisatie heeft voor het organiseren van dit congres honderden mails rondgestuurd, zij is internationaal georganiseerd en maakt geen geheim van haar doelstellingen. Kan men een dergelijke organisatie als gevaarlijk voor de Staat beschouwen?

Wat de methode betreft, ben ik van mening dat de organisatie van een congres waarop iedereen wordt uitgenodigd moeilijk subversief en staatsgevaarlijk worden genoemd.

Over de actiemiddelen en de inhoud wens ik nog het volgende te zeggen. Ik nam deel aan het eerste Attack-congres en ik weet dat sommige parlementsleden aanwezig waren op het tweede congres en dat er nog meer aanwezig waren op het derde congres. Het is mogelijk dat sommigen onder ons daar optraden als informanten voor de Veiligheid van de Staat, al geloof ik dat niet. Volgens mij ging het veeleer om participatie, omwille van een bepaalde sympathie voor de doelstellingen van Attack, waarbij men onder andere vragen heeft bij globalisering- en mondialiseringstendenzen, weliswaar vooral inzake neoliberale aspecten. Het feit dat dit in vraag wordt gesteld brengt volgens mij de Staat niet in gevaar, evenmin als vragen stellen naar de invoering van de Tobin-taks of naar de controle op de internationale kapitaalbewegingen, meer bepaald de speculatieve aard. Bovendien werd zowel in de Kamer als in de Senaat een resolutie goedgekeurd waarin werd bepaald dat deze aangelegenheden in deze assemblees moeten worden besproken en dat daarover een standpunt moet worden ingenomen.

Ik stel overigens vast dat ook een liberale – eventueel neoliberale – minister, zoals de heer Reynders, van mening is dat het probleem omtrent de Tobin-taks moet worden aangekaart op Europees niveau. Moet men dan zover gaan te veronderstellen dat zulks gevaarlijk is voor de Staat?

09.03 **Dirk Van der Maelen** (SP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik nam deel zowel aan het eerste als aan het tweede Attack-congres en ik ben zelfs lid van Attack.

Ik ben de stichter van een parlementaire Tobin-club in onze assemblee, waarvan Attack deel uitmaakt, wat betekent dat Attack hier regelmatig

aanwezig is.

Moet ik mij nu zorgen maken? Ik meen van niet, maar ik stel vast dat de Veiligheid van de Staat er anders erover denkt.

Mijnheer de minister, aangezien sommige vragen die ik wou stellen reeds werden geformuleerd, zal ik bondig zijn.

Ten eerste, op welke basis en uitgaande van wiens beslissing wordt Attack door de Veiligheid van de Staat gevolgd? Gebeurt zulks op basis van artikel 7 van de wet van 1998, als een soort van algemene opdracht van de Veiligheid van de Staat om inlichtingen in te winnen, of op basis van een vordering van de minister van Binnenlandse Zaken ingevolge de bepalingen van artikel 5 van de wet van 1998?

Ten tweede, ik ben geen specialist inzake Veiligheid van de Staat, maar uit mijn studententijd en ook later, herinner ik mij dat bepaalde figuren geregeld deelnamen aan vergaderingen en er notities namen en informatie doorgaven. In deze zaak stel ik evenwel vast dat er niet passief inlichtingen werden ingewonnen, maar dat actief werd opgetreden door zich tot de eigenaar van de zaal te wenden met wie weet welke informatie. Het was in elk geval informatie van die aard dat de eigenaar van de zaal ervan schrok en besliste om het derde congres af te gelasten. In dat verband sluit ik mij trouwens volledig aan bij de vragen van de heer Tavernier.

Ten derde, we leven in een vrij land. Iedereen mag ijveren voor de inrichting van onze economie volgens een model dat hij of zij verkiest. In dit geval kiest men een beetje voor antiglobalisering. Ik ben geen antiglobalist, maar er moeten wel sociale, ecologische en culturele correcties komen. Sommige mensen binnen Attack verdedigen die lijn. Anderen zijn radicaler. Dat is nu eenmaal zo.

Wilt u nota nemen van het feit dat ik een brief zal schrijven naar de voorzitter van het begeleidingscomité van het comité-I? Aan de voorzitter van de Kamer zal ik vragen om een onderzoek in te stellen naar het optreden van de Veiligheid van de Staat in deze aangelegenheid.

Mijn vraag heeft betrekking op artikel 40 van de wet op het toezicht op de politie- en inlichtingendiensten, dat ook voor een privé-persoon in de mogelijkheid voorziet om zich te beklagen over het optreden van de Veiligheid van de Staat. Hoe verhouden die twee zich tot elkaar?

Ik zal in elk geval het initiatief nemen om het begeleidingscomité te verzoeken een onderzoek in te stellen. Sluit dit uit dat een privaat persoon ook nog een klacht kan indienen of niet?

09.04 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega's Van Weert, Tavernier en Van der Maelen, wij stellen in het algemeen vast dat problemen rond de mondialisering en de globalisering in deze wereld steeds op sterkere tegenstromen stuiten. Ik denk dat ik een open deur intrap als ik verwijs naar de verschillende internationale activiteiten die in de laatste jaren, vooral sedert Seattle, hebben plaatsgevonden. We hebben effectief gezien dat daar soms harde reacties, die tot straatgeweld kunnen leiden, voorkwamen.

Om uw vragen te kunnen beantwoorden, heb ik mij in eerste instantie gewend tot de verantwoordelijke administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat, mevrouw Timmermans. Ik zal proberen in detail in te gaan op de vragen die u hebt gesteld. Ik zal ze in drie categorieën indelen.

Hoe komt het dat de Veiligheid van de Staat zich in dit dossier interesseert en binnen welke context is dat gebeurd?

De Veiligheid van de Staat heeft een publicatie onder ogen gekregen in het PVDA-blad Solidair. Daarin verneemt ze dat een bijeenkomst van de groep Attack zou plaatsvinden in de zaal van het Beroepskrediet in Gent. Dat is de start. De mededeling in het blad, de situering in een financiële instelling en de wetenschap van vroegere recuperaties van anti-mondialistische activiteiten door extremistische groeperingen, vormden de aanleiding om contact op te nemen met deze financiële instelling om een aantal inlichtingen te verkrijgen. Het was de bedoeling om na te gaan of de informatie van het blad met de werkelijkheid overeenstemde. De Veiligheid van de Staat heeft hierbij nooit een negatieve omschrijving gegeven, noch van de antiglobaliseringsbeweging, noch van Attack. Daarin is mevrouw Timmermans formeel. Evenmin heeft de Veiligheid van de Staat vooropgesteld of aangedrongen om de verhuring – en de bijeenkomst – niet te laten plaatsvinden.

Tijdens het gesprek is wel gebleken dat de personen die normaliter instaan voor de verhuring van de zaal, niet op de hoogte waren van de reservering en ook niet van de verhuring als dusdanig. Klaarblijkelijk heeft Attack de optie en huur via een ander kanaal dan het normale laten

verlopen.

Indien de verantwoordelijken voor de verhuring of het management van de verhuurder om deze redenen de terbeschikkingstelling van de zaal hebben ingetrokken, is dit om een interne – mijns inziens, begrijpbare – reden. De gebruikelijke procedure werd immers niet gevolgd. Als de normale geplogenheden inzake de reservatie en de verhuurovereenkomsten waren gevolgd, ben ik ervan overtuigd dat er zich geen problemen zouden hebben voorgedaan. Volgens de Veiligheid van de Staat vloeien de huidige problemen voort uit de wijze waarop Attack dit dossier heeft aangepakt.

Noch Attack, noch de antimondialiseringsbeweging vormen het voorwerp van een onderzoek van de Veiligheid van de Staat. De recuperatie of de infiltratie geven wel aanleiding tot bezorgdheid van de overheid. Recuperatie en infiltratie spelen zich af in de rand van het fenomeen. Ze worden niet veroorzaakt door Attack of de antimondialiseringsbeweging. Ze worden wel mogelijk gemaakt door degenen die zich in de rand begeven. Ik neem aan dat dit aanleiding zal zijn voor bezorgdheid van de verantwoordelijken, ook van de antimondialiseringsbeweging. Hun recht op vereniging en op vrije meningsuiting gekoppeld aan de weerklank van hun actie, hebben de aandacht van wellicht niet goeddoelende organisaties van extreem links en extreem rechts opgewekt. Deze laatsten pogen de weerklank van de eersten te misbruiken voor eigen motieven. Dit is reeds meer dan eens ontaard in brutaal straatgeweld. Dit kan niet de bedoeling zijn van de organisatoren. Bovendien stelt straatgeweld de democratische actiemiddelen die ze willen aanwenden in een slecht daglicht.

De heer Van der Maelen heeft een vraag gesteld over de context. Het gaat, mijns inziens, duidelijk om artikel 7. De wet van 30 november 1998 houdende de regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst beschrijft duidelijk het opdrachtenpakket van de Veiligheid van de Staat, onder meer het inwinnen, analyseren en verwerken van inlichtingen die betrekking hebben op het extremisme en de vrijwaring van de internationale betrekkingen in België.

Waarom heeft de verhuring niet plaatsgevonden. Als Attack de reglementen inzake de verhuring strikt en in alle openheid volgt, mag de vereniging geen probleem ontmoeten zoals dit wel gebeurd is. Zelfs al heeft de Veiligheid van de Staat geen negatieve klanken geuit – ik heb geen reden om

hieraan te twijfelen – zal de organisatie open kaart moeten spelen en geen indirecte wegen bewandelen om de verhuring af te sluiten, wil zij in de toekomst een derde vergadering organiseren. Op die manier wordt elk misverstand onmogelijk gemaakt. De derde vergadering van Attack heeft immers niet kunnen plaatsvinden omdat de verhuurders van de zaal hun aanvankelijke instemming hebben ingetrokken.

09.05 Els Van Weert (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik blijf er echter bij dat een organisator of verhuurder van lokalen opschrikt als de Veiligheid van de Staat contact opneemt. U zegt dat de Veiligheid van de Staat geen negatieve klanken heeft geuit. Ik vraag me af wat er wel gezegd is. Het bezoek van de Veiligheid van de Staat en een waarschuwing voor mogelijke problemen in de rand zijn niet niets.

Ik vraag mij ook af waarom men de organisatie van het congres door Attack in verband brengt met zaken die gebeurd zijn in Seattle. Bij mijn weten is er nooit geweld geweest op evenementen die door Attack georganiseerd werden. Ik vraag mij af waarom men daar nu precies mee op de proppen komt. Is dat omdat het in "Solidair" gelezen werd? Waar trekt men de grens? Ik meen dat het nuttig zou zijn om dat verder te onderzoeken zoals de heer Van der Maelen heeft gevraagd.

09.06 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de minister, wat het verhuren van de zaal betreft, kan men zich afvragen of dat niet op de geëigende manier gebeurd is. Aan de andere kant moet het duidelijk zijn dat het niet ging om een geheime bijeenkomst waarvan men op de hoogte moest worden gebracht via obscure kanalen. Het blad van de PvdA wordt immers ook op straat verkocht. Ik word zeer regelmatig aangeklampt om zoiets te kopen. Men kon op honderden manieren te weten komen dat dit congres doorging. Ik meen dan ook dat de verhuurders ernstige problemen hebben als zij nu stellen dat zij niet op de hoogte waren van de aard van de zaak.

De Veiligheid van de Staat geeft informatie door in het kader van het volgen van een aantal verenigingen waarin volgens u extreem-links infiltreert. Ik ken een aantal koepelorganisaties waarvan men zou kunnen zeggen dat bepaalde groepen er proberen binnen te dringen en de zaak naar hun hand proberen te zetten. Als de Veiligheid van de Staat voor al die groepen tegen organisatoren of verhuurders moet zeggen dat er enkele individuen bij zijn van dat slag, dan zullen

we veel moeten beginnen verbieden. Ik meen dat dit zeer gevaarlijk is. Men kan een uitzondering maken voor bepaalde specifieke groepen die men staatsgevaarlijk vindt maar dat kan niet voor organisaties waar eventueel dergelijke mensen bij zitten. Men neemt dan immers een hele dynamiek weg, wat echt niet de bedoeling kan zijn. Een gezonde democratische discussie zoals wij die voor ogen hebben is gebaat bij het organiseren van congressen zoals dat van Attack.

09.07 **Dirk Van der Maelen** (SP): Mijnheer de voorzitter, ik ben verwonderd. Attack huurt deze zaal voor de derde maal. De twee voorgaande keren dat zij de zaal hebben gehuurd, was er met de procedure geen probleem. Dat is nu wel het geval. Ik vermoed dat dit het excuus is dat de Veiligheid van de Staat pour les besoins de la cause gebruikt. Daarom moet men nagaan waarom de Veiligheid van de Staat naar een organisator van een activiteit stapt die in het verleden steeds vreedzaam en probleemloos verliep.

Ik ben ook verwonderd inzake de kwestie van de PvdA. Ik ken Solidair ook. Het enige geweld dat de PvdA mij aandoet, is de vermoeidheid van mijn ogen als ik Solidair lees of de pijn in mijn oren als ze mij iets vertellen. Het feit dat iets in een magazine van de PvdA staat, is niet voldoende om met de eigenaar van een zaal te praten over een activiteit die in zijn zaal plaatsvindt.

09.08 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, voor de volledigheid van het debat wil ik nog twee zaken opmerken.

Ten eerste, de heer Van der Maelen zegt terecht dat de inlichtingendiensten aan een parlementaire controle zijn onderworpen. Men kan het geëigende kanaal raadplegen om te zien wat er precies is gebeurd en of er een proportionaliteit met betrekking tot de inmenging bestaat. De parlementsleden beschikken dus in elk geval nog over een controlemiddel, naast het stellen van de vraag.

Ten tweede, als wij van de hypothese uitgaan dat zich wel incidenten hebben voorgedaan zou het gemakkelijk zijn om te zeggen dat de Veiligheid van de Staat zich hier niet over gebogen heeft. Men kan geen omelet bakken zonder eieren te breken. Daarmee moet rekening worden gehouden. De vraag rijst of de proportionaliteit hier werd gerespecteerd.

Ik heb één bedenking. Ik kan aannemen dat men zich tot de verhuurder van de zaal wendt, maar

men kan zich evengoed tot de huurder van de zaal wenden om bijkomende inlichtingen te bekomen. Ik heb geen duidelijkheid terzake, maar u zult hierover via het door u vooropgestelde kanaal kunnen beschikken.

De **voorzitter**: In uw logica zullen wij in het vervolg alle voetbalwedstrijden aflassen.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

10 **Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Justitie over "het afleveren door de minister van attesten aan gerechtsdeskundigen" (nr. 4176)**

10 **Question orale de Mme Trees Pieters au ministre de la Justice sur "la délivrance par le ministre d'attestations d'experts judiciaires" (n° 4176)**

10.01 **Trees Pieters** (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag kan zeer kort zijn.

Op basis van artikel 585 en volgende en artikel 962 en volgende van het gerechtelijk wetboek moeten gerechtsdeskundigen benoemd worden door de voorzitter van de rechtbank of aangewezen worden door de vrederechter teneinde vaststellingen te doen of een technisch advies te geven. Onlangs kwam een veilingmeester bij mij op bezoek die beweerde dat de minister van Justitie attesten uitreikt waarin hij verklaart dat iemand deskundig is en kan worden aangesteld zonder een wettelijke benoemingsprocedure door de voorzitter van de rechtbank.

Klopt dit verhaal, mijnheer de minister? Zo ja, worden voor dergelijke attesten dan examens georganiseerd? Zo ja, hoe worden de kandidaten op de hoogte gebracht van dit examen? Waar vindt dit examen plaats? Aan welke voorwaarden moet men voldoen om een dergelijk attest te verkrijgen?

10.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, ik zou graag het document zien waarover mevrouw Pieters het heeft. Het is volstrekt onmogelijk dat iemand beschikt over zo een attest dat zou zijn ondertekend door de minister van Justitie. Ik kan de geschetste gang van zaken absoluut niet bevestigen.

Ik kan mevrouw Pieters wel verwijzen naar het antwoord dat ik op 19 december 2000 in de commissie voor de Justitie heb gegeven op de

mondelinge vraag van collega Bourgeois. Ik kan u ook bevestigen dat op dit ogenblik gewerkt wordt aan een wijziging van het Gerechtelijk Wetboek, waardoor een aantal minimumvoorwaarden voor de benoeming van gerechtsdeskundige zullen worden ingevoerd. Een van de initiatieven kan erin bestaan dat de Koning lijsten zou opstellen van personen die voldoen aan een aantal minimumvoorwaarden om als gerechtsdeskundige te worden aangesteld. Ik hoop natuurlijk dat de magistraten uit deze lijsten zullen putten. Indien aan dit initiatief geen dwingend karakter vastzit, vrees ik echter dat de inspanningen om echte kwaliteitsgaranties vast te stellen voor het gerechtelijk onderzoek en voor gerechtelijke deskundigen, nutteloos zullen zijn.

Om een minimale kwaliteit te garanderen is een wettelijk initiatief noodzakelijk. Gezien de bepalingen van het Wetboek van Strafvordering en van het Gerechtelijk Wetboek niet tastbaar genoeg zijn, heb ik een aantal initiatieven genomen om toch aan de vraag tegemoet te komen. Het garanderen van een minimale kwaliteit zal echter moeten geschieden bij wet, en door middel van een aantal uitvoeringsbesluiten. Het kan in geen geval gebeuren door middel van brieven of attesten die de minister van Justitie zou ondertekend hebben. Laat dit duidelijk zijn.

De verwarring komt misschien voor een deel voort uit een initiatief van de Universiteit van Gent. Daar heeft men de personen die regelmatig door rechtbanken als gerechtsdeskundige worden aangesteld een soort cursus laten volgen. In die cursus bekwamen zij zich en tonen zij aan dat zij beschikken over alle nodige bagage om in hun respectievelijke deeldomeinen tenminste de principes toe te passen die in het Gerechtelijk Wetboek voorzien zijn. Dit is echter een initiatief dat wettelijk niet volstaat als kwaliteitsgarantie. Dit neemt niet weg dat in de toekomst een dergelijke opleiding eventueel kan worden weerhouden als minimumvoorwaarde om te worden aangesteld als gerechtsdeskundige.

10.03 **Trees Pieters** (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn duidelijk antwoord.

De ongerustheid heeft toch wel enige basis.

10.04 Minister **Marc Verwilghen**: Sommigen denken dat men in de toekomst een dergelijk diploma zal moeten bezitten.

10.05 **Trees Pieters** (CVP): De persoon die bij mij is geweest, het was al een wat oudere man.

10.06 Minister **Marc Verwilghen**: In dat document...

10.07 **Trees Pieters** (CVP): Neen, de man had geen enkel document bij zich. Hij wou enkel weten of dit gerucht klopt. Blijkbaar wil men die deskundigen toch ook een kwaliteitsattest opleggen. Uit uw wetsontwerp zal blijken welke voorwaarden u aan dit attest zult koppelen.

10.08 Minister **Marc Verwilghen**: Gerechtsdeskundigen kunnen worden benoemd door rechtbanken zonder dat men zich moet bekommeren over de vraag of die mensen aan een aantal minimumvoorwaarden voldoen. De wetgever heeft dit in 1967 zeker niet gewild en daarom wil ik dit veranderen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.01 uur.
La réunion publique de commission est levée à 12.01 heures.*



BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BEKNOPT VERSLAG

COMPTE RENDU ANALYTIQUE

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

dinsdag

mardi

13-03-2001

13-03-2001

10:15 uur

10:15 heures

INHOUD

Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "zijn beslissing om de kruisbeelden te doen verdwijnen uit de gerechtsgebouwen" (nr. 4116)	1
<i>Sprekers: Bart Laeremans, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Mondelinge vraag van mevrouw Jacqueline Herzet aan de minister van Justitie over "de begeleiding van seksuele delinquenten" (nr. 4051)	2
<i>Sprekers: Jacqueline Herzet, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Mondelinge vraag van de heer Claude Eerdekens aan de minister van Justitie over "de verklaringen van de Vlaams-Blok-senator op de Nederlandse zender NCRV" (nr. 4122)	4
<i>Sprekers: Claude Eerdekens, voorzitter van de PS-fractie, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Interpellatie van de heer Jean-Pierre Grafé aan de minister van Justitie over "de beperking van het aantal speelzalen" (nr. 718)	5
<i>Sprekers: Jean-Pierre Grafé, Peter Vanvelthoven, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
<i>Moties</i>	6
Mondelinge vraag van de heer Jean-Jacques Viseur aan de minister van Justitie over "de erkenning van laboratoria voor criminalistiek" (nr. 4105)	7
<i>Sprekers: Jean-Jacques Viseur, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Mondelinge vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Justitie over "de omzetting in het Belgische recht van het verdrag van de Verenigde Naties tegen foltering" (nr. 4137)	8
<i>Sprekers: Karine Lalieux, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Mondelinge vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van diefstallen van identiteitskaarten in gemeentehuizen" (nr. 4142)	8
<i>Sprekers: Bert Schoofs, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de gerechtelijke draagwijdte van nepsollicitaties" (nr. 4157)	9
<i>Sprekers: Bart Laeremans, Marc Verwilghen, minister van Justitie</i>	
Samengevoegde mondelinge vragen van - mevrouw Els Van Weert aan de minister van	10

SOMMAIRE

Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "sa décision de faire enlever les crucifix des palais de justice" (n° 4116)	1
<i>Orateurs: Bart Laeremans, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Question orale de Mme Jacqueline Herzet au ministre de la Justice sur "la problématique du suivi des délinquants sexuels" (n° 4051)	2
<i>Orateurs: Jacqueline Herzet, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Question orale de M. Claude Eerdekens au ministre de la Justice sur "les déclarations du sénateur Vlaams Blok sur la chaîne hollandaise NCRV" (n° 4122)	4
<i>Orateurs: Claude Eerdekens, président du groupe PS, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Interpellation de M. Jean-Pierre Grafé au ministre de la Justice sur "la limitation du nombre de salles de jeux" (n° 718)	5
<i>Orateurs: Jean-Pierre Grafé, Peter Vanvelthoven, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
<i>Motions</i>	6
Question orale de M. Jean-Jacques Viseur au ministre de la Justice sur "l'agrément des laboratoires de criminalistique" (n° 4105)	7
<i>Orateurs: Jean-Jacques Viseur, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Question orale de Mme Karine Lalieux au ministre de la Justice sur "l'avant-projet de loi de mise en conformité du droit belge avec la Convention des Nations Unies contre la torture" (n° 4137)	8
<i>Orateurs: Karine Lalieux, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Question orale de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "la publication dans le Moniteur belge de vols de cartes d'identité dans les maisons communales" (n° 4142)	8
<i>Orateurs: Bert Schoofs, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "la portée judiciaire des fausses sollicitations" (n° 4157)	9
<i>Orateurs: Bart Laeremans, Marc Verwilghen, ministre de la Justice</i>	
Questions orales jointes de - Mme Els Van Weert au ministre de la Justice sur	10

Justitie over "de betrokkenheid van de Belgische Staatsveiligheid bij het dwarsbomen van het derde Vlaamse Attack-congres op zaterdag 10 maart 2001" (nr. 4166)

- de heer Jef Tavernier aan de minister van Justitie over "de inlichtingen verstrekt door de Staatsveiligheid over de organisatie Attack" (nr. 4182)

- de heer Dirk Van der Maelen aan de minister van Justitie over "het Attack-congres in Gent over de Tobin-taks en de Staatsveiligheid" (nr. 4187)

Sprekers: **Els Van Weert, Jef Tavernier**, voorzitter van de AGALEV-ECOLO-fractie, **Dirk Van der Maelen**, voorzitter van de SP-fractie, **Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Justitie over "het afleveren door de minister van attesten aan gerechtsdeskundigen" (nr. 4176)

Sprekers: **Trees Pieters, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

"l'implication de la Sûreté de l'Etat belge dans l'annulation du troisième congrès flamand d'Attack du 10 mars 2001" (n° 4166)

- M. Jef Tavernier au ministre de la Justice sur "les informations diffusées par la Sûreté de l'Etat à propos de l'organisation Attack" (n° 4182)

- M. Dirk Van der Maelen au ministre de la Justice sur "l'organisation, à Gand, d'un congrès de l'association Attack sur la taxe Tobin et la Sûreté de l'Etat" (n° 4187)

Orateurs: **Els Van Weert, Jef Tavernier**, président du groupe AGALEV-ECOLO, **Dirk Van der Maelen**, président du groupe SP, **Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

13 Question orale de Mme Trees Pieters au ministre de la Justice sur "la délivrance par le ministre d'attestations d'experts judiciaires" (n° 4176) 13

Orateurs: **Trees Pieters, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

van

DINSDAG 13 MAART 2001

10:15 uur

COMMISSION DE LA JUSTICE

du

MARDI 13 MARS 2001

10:15 heures

De vergadering wordt geopend om 10.25 uur door Mevrouw Jacqueline Herzet.

01 Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "zijn beslissing om de kruisbeelden te doen verdwijnen uit de gerechtsgebouwen" (nr. 4116)

01.01 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): De minister heeft gevraagd dat alle kruisbeelden uit de gerechtszalen zouden worden verwijderd. Dat is toch wel een eigenaardige kruistocht. Ik zie echt niet in welke prioriteit moet worden gegeven aan die actie. Men verwijst wel naar de multiculturele samenleving. Klopt het dat de actie is ingegeven door de heftige reactie van een moslim tegen de aanwezigheid van kruisbeelden? Daarenboven blijkt de minister de magistraten te willen verplichten om een cursus islamisme te volgen. In hoeverre doet een kruisbeeld afbreuk aan de multiculturele samenleving? Wat verstaat de minister onder de multiculturele samenleving? Wat was de aanleiding van de beslissing van de minister?

Voorzitter: Fred Erdman.

01.02 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): Reeds 25 jaar is er regelmatig protest tegen de aanwezigheid van religieuze symbolen in de rechtbanken en vooral in de gehoorzalen. Al mijn voorgangers hebben ernaar gestreefd deze emblemen geleidelijk uit de gehoorzalen te laten verwijderen. De opdracht om de beelden te verwijderen is louter een concretisering van de intenties van mijn voorgangers en is niet tegen een bepaalde levensbeschouwing gericht. Ze was ook niet ingegeven door één of ander incident.

De huidige maatschappij kent een grote diversiteit aan culturen; justitie dient zich daar neutraal tegenover op te stellen.

La séance est ouverte à 10.25 heures par Mme Jacqueline Herzet.

01 Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "sa décision de faire enlever les crucifix des palais de justice" (n° 4116)

01.01 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Le ministre a demandé que l'on enlève tous les crucifix des salles d'audience. Il s'agit là d'une croisière bien singulière. Je me demande vraiment quelle priorité il faut accorder à cette action. Il est fait référence au caractère multiculturel de la société. Est-il exact que cette action ait été ordonnée après qu'un musulman a réagi violemment à la présence de crucifix? Qui plus est, il semblerait que le ministre veuille obliger les magistrats à suivre un cours de religion islamique. Dans quelle mesure la présence d'un crucifix serait-elle contraire au caractère multiculturel de la société? Qu'est-ce qu'une société multiculturelle aux yeux du ministre? Qu'est-ce qui a guidé la décision du ministre?

Président: Fred Erdman.

01.02 Marc Verwilghen, ministre (en néerlandais): Depuis 25 ans, la présence de symboles religieux dans les tribunaux et, en particulier, dans les salles d'audience, est régulièrement contestée. Tous mes prédécesseurs ont cherché à faire enlever progressivement ces emblèmes des prétoires. L'instruction de faire enlever ces emblèmes constitue la simple concrétisation des intentions de mes prédécesseurs et ne vise pas une conviction religieuse ou philosophique en particulier. Elle n'a pas davantage été motivée par un incident en particulier.

La société actuelle est caractérisée par une grande diversité de cultures, à l'égard desquelles la justice doit adopter une attitude neutre.

De opdracht tot verwijdering van de religieuze symbolen verwees naar en was vergezeld van de tekst van het antwoord op de parlementaire vraag nr. 271 van 23 oktober 2000 van de heer Versnick.

De islamcursus voor magistraten is ook geen nieuw gegeven, maar bestaat sinds jaren.

Ik wil nogmaals benadrukken dat mijn opdracht niet door fanatisme werd ingegeven.

01.03 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): De islamvorming werd vroeger door professoren gegeven. Nu gebeurt dit door moslims zelf en daartegen wil ik me verzetten.

Justitie moet inderdaad neutraal zijn. In de nieuwe gebouwen worden niet langer kruisbeelden opgehangen. De minister verwijst naar zijn voorgangers, maar blijkbaar zijn zij er niet in geslaagd om alle religieuze beelden uit de rechtbanken te weren. In dat kader komt de opdracht van de minister van Justitie allesbehalve neutraal over.

Het incident is gesloten.

02 Mondelinge vraag van mevrouw Jacqueline Herzet aan de minister van Justitie over "de begeleiding van seksuele delinquenten" (nr. 4051)

02.01 Jacqueline Herzet (PRL FDF MCC): Het recidivepercentage ligt nogal hoog voor zedendelicten, wat aantoonde dat de wetgeving inzake het toezicht op seksuele delinquenten na hun veroordeling dringend moet worden verbeterd. Welke maatregelen overweegt u om het probleem van de recidive bij seksuele delinquenten op te lossen?

Hoe kan de efficiëntie van de chemische castratie worden gewaarborgd? Heeft de "blonde verkrachter", schuldig aan 64 verkrachtingen en recidivist, zich aan het medisch en sociaal toezicht onderworpen? Heeft de probatiedirectie haar driemaandelijks verslagen opgemaakt?

Als seksueel gestoorde niet kunnen worden genezen, via welke oplossingen zal u dan de veiligheid van de burgers waarborgen?

02.02 Minister Marc Verwilghen (Frans): Sedert 1999 moet het dossier van elke seksuele delinquent die aanspraak wil maken op voorwaardelijke

L'instruction concernant l'enlèvement des symboles religieux se référait au texte de la réponse à la question parlementaire n° 271 du 23 octobre 2000 de M. Versnick et était d'ailleurs accompagnée de celui-ci.

L'étude de l'islam pour les magistrats n'est pas davantage une nouveauté, mais existe depuis des années déjà.

Je tiens à souligner une nouvelle fois que les instructions que j'ai données ne sont nullement inspirées par un quelconque fanatisme.

01.03 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): L'enseignement de l'islam était dispensé auparavant par des professeurs. Or, il est à présent dispensé par des musulmans, et cela, je m'y oppose.

La justice doit effectivement être neutre. Il n'y aura plus de crucifix dans les nouveaux bâtiments. Le ministre se réfère à ses prédécesseurs, mais ceux-ci ne sont manifestement pas parvenus à enlever tous les symboles religieux des salles des tribunaux. Dans ce cadre, les instructions données par le ministre de la Justice ne sont certainement pas neutres.

L'incident est clos.

02 Question orale de Mme Jacqueline Herzet au ministre de la Justice sur "la problématique du suivi des délinquants sexuels" (n° 4051)

02.01 Jacqueline Herzet (PRL FDF MCC) : Le taux de récidive en matière de mœurs de délits est assez élevé, ce qui démontre le besoin urgent de renforcer la législation sur le « suivi » des auteurs d'abus sexuels après leur condamnation.

Quelles mesures comptez-vous prendre pour endiguer le problème de la récidive chez les délinquants sexuels?

Comment garantir l'efficacité de la castration chimique ? Le « violeur blond », coupable de 64 viols et récidiviste, a-t-il été placé sous tutelles médicale et sociale ? La commission de probation a-t-elle fait ses rapports trimestriels ?

Si l'on ne peut guérir les malades sexuels, quelles solutions envisagez-vous pour garantir la sécurité des citoyens ?

02.02 Marc Verwilghen , ministre (en français): Depuis 1999, le dossier de chaque délinquant sexuel qui souhaite bénéficier d'une libération

invrijheidstelling, het advies bevatten van een dienst die gespecialiseerd is in de begeleiding en de behandeling van seksuele delinquenten. Als de invrijheidstelling wordt toegestaan, moet in de begeleiding en de behandeling worden voorzien. Na een eerste veroordeling kunnen bepaalde seksuele delinquenten ter beschikking van de regering worden gesteld. Als de rechter daartoe besluit, zou ik betrokkene na afloop van zijn straf kunnen laten interneren. De maximumtermijn wordt op twintig jaar vastgesteld.

Binnen het raam van de samenwerkingsakkoorden tussen de drie Gewesten met het oog op een coördinatie van de begeleiding en de behandeling van die delinquenten subsidieer ik een centrum voor wetenschappelijke ondersteuning in elk Gewest. In verscheidene strafinrichtingen werden gespecialiseerde psychosociale teams opgericht. Sinds kort biedt de wet betreffende de strafrechtelijke bescherming van minderjarigen nieuwe instrumenten om de seksuele delinquentie te bestrijden. De strafmaat werd verhoogd en in de wet werden zeer strenge eisen met betrekking tot de probatie ingeschreven.

De nieuwe bepalingen zullen op 1 april 2001 in werking treden.

Binnen enkele maanden wordt het penitentiair centrum voor onderzoek en klinische observatie ingesteld dat mij in ingewikkelde dossiers zal kunnen adviseren.

De VUB werd verzocht het wetenschappelijk onderzoek over seksuele delinquentie te inventariseren en een studie over de voorgeschiedenis van bepaalde seksuele delinquenten te maken.

Ik zal voorts een deskundigencommissie oprichten die moet waken over de kwaliteit van de gespecialiseerde teams in de gevangenissen.

Ten slotte bereid ik een nieuwe wet voor inzake de sociale verdediging, die ook aandacht besteedt aan de seksuele delinquentie.

Wat te doen als een seksueel gestoorde niet kan worden genezen? Ik veronderstel dat die persoon onder de toepassing valt van de wet op de internering en de internering gebeurt voor onbepaalde duur.

Specialisten verzekeren mij dat chemische castratie nuttig is als ze oordeelkundig wordt toegepast.

Wat het door u aangehaalde geval betreft, heb ik

conditionnelle doit contenir l'avis d'un service spécialisé dans la guidance et le traitement des délinquants sexuels. Si la libération est autorisée, la guidance et le traitement doivent être prévus. Certains délinquants sexuels peuvent être mis à la disposition du gouvernement après une première condamnation. Si le juge le décide, je pourrais faire interner l'intéressé au terme de sa peine. Le délai maximum est fixé à vingt ans.

Dans le cadre des accords de coopération entre les trois Régions pour une coordination de la guidance et du traitement de ces délinquants, je subventionne un centre d'appui scientifique dans chaque Région. Des équipes psychosociales spécialisées ont été créées dans plusieurs établissements pénitentiaires.

Depuis peu, la loi relative à la protection pénale des mineurs offre de nouveaux outils de lutte contre la délinquance sexuelle. Les taux de peine ont été relevés et des exigences très strictes concernant la probation ont été inscrites dans la loi ; d'autres points répondent aux recommandations de la commission parlementaire.

Les dispositions nouvelles entreront en vigueur le 1^{er} avril 2001.

Dans quelques mois, le Centre pénitentiaire de recherche et d'observation clinique sera mis en place. Il pourra me rendre des avis dans des dossiers complexes.

Il a été demandé à la VUB de dresser un inventaire de la recherche scientifique sur la délinquance sexuelle et de réaliser une étude sur l'historique de certains délinquants sexuels.

Je vais en outre créer une commission d'experts qui devra veiller à la qualité des équipes spécialisées dans les prisons.

Enfin, je prépare une nouvelle loi de défense sociale. La problématique de la délinquance sexuelle y sera abordée.

Que faire si l'on ne peut guérir un délinquant sexuel ? Je présume que cette personne tombera sous l'application de la loi sur l'internement et ce dernier est à durée indéterminée.

Des spécialistes m'assurent que la castration chimique, utilisée judicieusement, représente un moyen efficace.

Sur le cas particulier que vous évoquez, j'ai

een onderzoek gevraagd om na te gaan of de voorwaarden werden gerespecteerd.

02.03 **Jacqueline Herzet** (PRL FDF MCC): Het is belangrijk dat zowel de federale overheid als de gemeenschappen de wetten toepassen, wat niet altijd eenvoudig is.

Komt er een voortgangscontrole als uit het door u gevraagde onderzoek blijkt dat niet alle voorwaarden waren vervuld ?

Sommige verklaringen, met name die van mevrouw Aelvoet over het genot dat drugs kunnen verschaffen, zijn gevaarlijk wanneer men ze doortrekt naar de verkrachting.

De beleids mensen zouden blij moeten geven van meer verantwoordelijkheidszin wanneer ze verklaringen afleggen.

02.04 Minister **Marc Verwilghen** (*Frans*): Het spreekt voor zich dat parlementsleden en zeker ministers met kennis van zaken moeten spreken.

De toepassing van de wet ressorteert vaak onder instellingen die enige onafhankelijkheid genieten, ook al blijft controle mogelijk. Vandaar mijn vraag om een onderzoek.

Het incident is gesloten

03 **Mondelinge vraag van de heer Claude Eerdekens aan de minister van Justitie over "de verklaringen van de Vlaams-Blok-senator op de Nederlandse zender NCRV" (nr. 4122)**

03.01 **Claude Eerdekens** (PS): Tijdens een tv-uitzending van de Nederlandse omroep NCRV op 26 februari jongstleden, en ook in de krant "Le Soir" van 28 februari 2001, trok Roeland Raes, intussen gewezen ondervoorzitter van het Vlaams Blok, de holocaust in twijfel.

Vermoedelijk zal tegen hem een klacht worden ingediend door een mensenrechtenorganisatie of door het Centrum voor gelijkheid van kansen. Zal u anders gebruik maken van uw positief injunctierecht om de heer Raes strafrechtelijk te laten vervolgen ?

03.02 Minister **Marc Verwilghen** (*Frans*) : Ik keur revisionistische uitspraken ten stelligste af. De heer Raes riskeert wellicht een klacht op grond van de wet van 23 maart 1995 tot bestraffing van het negationisme. Die wet machtigt het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

demandé une enquête pour voir si les conditions ont été respectées.

02.03 **Jacqueline Herzet** (PRL FDF MCC): L'important, c'est que les lois soient appliquées par le fédéral et les Communautés, ce qui n'est pas toujours facile.

Si l'enquête que vous avez demandée démontre que toutes les conditions requises n'ont pas été remplies, y aura-t-il un « suivi » ?

Certains propos tenus, notamment, par Mme Aelvoet, au sujet du plaisir que l'on peut trouver dans l'usage de la drogue sont dangereux si on les transpose au viol.

Les responsables devraient faire preuve de plus de responsabilité dans ce qu'ils disent.

02.04 **Marc Verwilghen**, ministre (*en français*) : Il va de soi que les parlementaires, et a fortiori les ministres, doivent savoir ce qu'ils disent.

L'application de la loi appartient souvent à des instances qui bénéficient d'une certaine indépendance. Le contrôle reste néanmoins possible. C'est la raison pour laquelle j'ai demandé une enquête.

L'incident est clos.

03 **Question orale de M. Claude Eerdekens au ministre de la Justice sur "les déclarations du sénateur Vlaams Blok sur la chaîne hollandaise NCRV" (n° 4122)**

03.01 **Claude Eerdekens** (PS): L'ancien vice-président du Vlaams Blok, Roeland Raes, a mis en doute la réalité de l'holocauste sur la chaîne hollandaise NCRV, le 26 février, et dans *Le Soir* du 28 février 2001.

Il est probable qu'une plainte sera déposée contre lui, soit par une organisation de défense des droits de l'homme, soit par le Centre pour l'Egalité des chances.

Sinon, comptez-vous user de votre pouvoir d'injonction positive pour requérir des poursuites pénales à son égard ?

03.02 **Marc Verwilghen**, ministre (*en français*) : Je désapprouve tout propos révisionniste. Les déclarations de M. Raes donneront sans doute lieu à une plainte sur la base de la loi du 23 mars 1995 tendant à réprimer le négationnisme, qui accorde au Centre pour l'Egalité des chances et la Lutte

om in dergelijke zaken in rechte op te treden.

Het Centrum onderzoekt nu uit hoofde van welke rechtsgrond eventueel een klacht kan worden ingediend. De raad van bestuur van het Centrum zal te zijner tijd beslissen of er al dan niet effectief een klacht wordt ingediend.

De heer Raes heeft zich intussen geheel uit het openbare leven teruggetrokken en heeft al zijn ambten neergelegd, waaronder dat van senator. Gezien al die overwegingen lijkt het me dan ook niet opportuun om gebruik te maken van mijn positief injunctierecht.

03.03 Claude Eerdekens (PS): Het Centrum voor gelijkheid van kansen zal zonder twijfel een klacht indienen, maar we mogen nu ook geen overdreven betekenis hechten aan het ontslag van de heer Raes als Blok-ondervoorzitter en als senator.

Hoewel de lastpost, met diens instemming, nu om tactische redenen en om de schijn te redden opzij is geschoven, werd hij niet als zodanig uitgesloten, en ik heb het Vlaams Blok ook zijn 70-puntenplan of zijn racistische theorieën niet horen afzweren.

Het incident is gesloten.

04 Interpellatie van de heer Jean-Pierre Grafé aan de minister van Justitie over "de beperking van het aantal speelzalen" (nr. 718)

04.01 Jean-Pierre Grafé (PSC): De wet van 7 mei 1999 beperkt het aantal speelzalen tot 180. Op grond van het koninklijk besluit van 13 januari 1975 is er evenwel al een veel groter aantal aanvragen ingediend voor zalen die momenteel reeds geëxploiteerd worden.

Hoe en door wie zullen de exploitanten van de zalen die hun deuren zullen moeten sluiten worden vergoed, gezien de te verwachten opzeggingen van personeel en gezien de grote investeringen die werden gedaan?

04.02 Peter Vanvelthoven (SP): Er is in 180 speelzalen voorzien. De vestigingsplaats is toegewezen aan de gemeenten. Er zijn daaronder een aantal gemeenten die geen interesse hebben om op hun grondgebied een speelzaal in te richten. Daarentegen zijn er gemeenten die niet in de lijst zijn opgenomen, die wel interesse hebben voor een speelzaal. Bestaat de mogelijkheid dat de plaatsen die niet worden ingevuld, onder de andere gemeenten worden herverdeeld?

04.03 Minister Marc Verwilghen (Frans): Het

contre le racisme le pouvoir d'estimer en justice dans ce domaine.

Le Centre examine pour l'instant sur quelle base juridique il pourrait déposer une éventuelle plainte. Son conseil d'administration décidera en temps opportun s'il déposera plainte ou non.

Par ailleurs, M. Raes s'est retiré de toute vie publique en démissionnant de ses fonctions, notamment de celle de sénateur.

Vu ces éléments, il ne me paraît pas opportun d'user de mon droit d'injonction positive.

03.03 Claude Eerdekens (PS): Le Centre pour l'Égalité des chances va certainement déposer plainte, mais il ne faut pas minimiser la démission de M. Raes de sa vice-présidence du Vlaams Blok et de son mandat de sénateur.

Malgré le fait que le gêneur ait été écarté, avec son accord, pour des raisons tactiques et de façade, il ne s'agit cependant pas d'une exclusion et je n'ai pas vu le Vlaams Blok renoncer à son plan en 70 points ni à ses théories racistes.

L'incident est clos.

04 Interpellation de M. Jean-Pierre Grafé au ministre de la Justice sur "la limitation du nombre de salles de jeux" (n° 718)

04.01 Jean-Pierre Grafé (PSC) : Le nombre de salles de jeux est limité à 180 par la loi du 7 mai 1999. Or, un nombre beaucoup plus grand de demandes ont été introduites pour des salles actuellement en activité sur la base de l'arrêté royal du 13 janvier 1975.

Comment et par qui les salles de jeux qui devront fermer seront-elles indemnisées en matière de préavis pour le personnel et au regard de l'investissement important consenti?

04.02 Peter Vanvelthoven (SP): 180 salles de jeu sont prévues. Le choix de l'emplacement revient aux communes. Un certain nombre d'entre elles n'est pas intéressé par l'installation d'une salle de jeu sur leur territoire. En revanche, d'autres communes ne figurant pas sur la liste s'intéressent à ce projet. Serait-il possible que les places restées vacantes soient réparties entre les autres communes?

04.03 Marc Verwilghen, ministre (en français): Le

cijfer 180 komt eigenlijk overeen met het aantal lunaparken dat ons land rijk was op het moment dat de wettekst door het Parlement besproken werd.

Volgens de cijfers van de vroegere rijkswacht waren er op 27 december 2000 slechts 188 lunaparken in België.

Een speelzaal die geen licentie B heeft verkregen, kan wel openblijven mits geen kansspelen worden geëxploiteerd; andere spelen kunnen dus wel. In een schadevergoeding werd derhalve niet voorzien.

(Nederlands) Een aantal gemeenten sluit geen convenant af. Dat is hun recht. De vrijgekomen plaatsen worden echter niet herverdeeld.

04.04 Jean-Pierre Grafé (PSC): Door een abrupte beslissing moeten volstrekt legale exploitanten over enkele maanden de deuren sluiten. Wie zal hen schadeloosstellen? Ze krijgen niet eens de tijd om zich om te schakelen.

04.05 Minister Marc Verwilghen (Frans): Wie na de goedkeuring van de wet een speelzaal geopend heeft, heeft dat op eigen risico gedaan. Uiteindelijk zal de rechter oordelen.

Moties

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Jean-Pierre Grafé en luidt als volgt:

“De Kamer,
gehoord de interpellatie van de heer Jean-Pierre Grafé
en het antwoord van de minister van Justitie,

vaststellende

- dat het aantal speelzalen overeenkomstig de nieuwe wet op de kansspelen van 7 mei 1999 tot 180 is beperkt;
- dat een veel groter aantal aanvragen werd ingediend door de exploitanten van zalen die momenteel op grond van het koninklijk besluit van 13 januari 1975 worden uitgebaat;
- dat tal van speelzalen binnen 3 maanden na de weigering tot erkenning bijgevolg hun deuren zullen moeten sluiten;
- dat de sluiting van voornoemde niet-erkende inrichtingen een groot aantal ontslagen en

nombre de 180 correspond au nombre de « luna-parks » existant en Belgique, au moment de la discussion de la loi au Parlement.

Selon les chiffres de l'ancienne gendarmerie, il y avait au 27 décembre 2000 seulement 188 « luna-parks » dans le pays.

Une salle de jeux qui n'a pas obtenu de licence peut continuer à exploiter d'autres jeux que des jeux de hasard. Aucune indemnité n'est donc prévue.

(En néerlandais) Un certain nombre de communes ont décidé de ne pas conclure de conventions, ce qui est leur droit. Néanmoins, les places ainsi laissées vacantes ne font pas l'objet d'une nouvelle répartition.

04.04 Jean-Pierre Grafé (PSC) : Une décision brutale met fin à des exploitations légales en quelques mois. Qui va les indemniser? Le temps ne leur est pas laissé pour envisager une reconversion.

04.05 Marc Verwilghen , ministre (en français): Si certaines personnes ont voulu ouvrir une salle de jeu après le vote de la loi, c'est à leurs risques et périls. Les tribunaux trancheront.

Motions

En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Une motion de recommandation a été déposée par M. Jean-Pierre Grafé et est libellée comme suit:

“La Chambre,
ayant entendu l'interpellation de M. Jean-Pierre Grafé
et la réponse du ministre de la Justice,

constatant

- que suite à la nouvelle loi sur les jeux de hasard du 7 mai 1999, le nombre de salles de jeux est limité à 180;
- qu'un nombre beaucoup plus important de demandes ont été introduites par les salles actuellement exploitées légalement sur base de l'arrêté royal du 13 janvier 1975;
- que dès lors, nombre de salles de jeux devront cesser leurs activités dans les 3 mois du refus d'agrément;
- que la fermeture desdits établissements non agréés entraînera un nombre important de

investeringsverliezen met zich zal brengen

verzoekt de regering

- de sociale gevolgen voor het personeel van die kansspelinrichtingen te ondervangen;
- erop toe te zien dat de op grond van het koninklijk besluit van 13 januari 1975 wettelijk geëxploiteerde inrichtingen die hun activiteiten binnen 3 maanden na de weigering tot erkenning zullen moeten sluiten, een passende schadeloosstelling zouden ontvangen."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de dames Jacqueline Herzet en Karine Lalieux en de heer Hugo Coveliers.

Over de moties zal later worden gestemd.
De bespreking is gesloten.

05 Mondelinge vraag van de heer Jean-Jacques Viseur aan de minister van Justitie over "de erkenning van laboratoria voor criminalistiek" (nr. 4105)

05.01 Jean-Jacques Viseur (PSC): Verscheidene universitaire en extra-universitaire laboratoria hebben de knowhow in huis om criminalistische analyses te verrichten, met name DNA-onderzoeken.

Is daar eigenlijk behoefte aan ? Werd er een tijdschema opgesteld voor de uitwerking van erkenningsnormen en voor –procedures ?
Op welke wijze kan er een samenwerking tot stand gebracht worden tussen die instellingen en het laboratorium voor criminalistiek ?

05.02 Minister Marc Verwilghen (Frans) : Krachtens de wet van 20 juli 1990, die de oprichting van een Belgisch instituut voor accreditatie en de erkenning van laboratoria mogelijk maakt, werd BELTEST in het leven geroepen, een orgaan dat belast is met de controle van de erkenningsnormen.

De normen die gehanteerd worden zijn internationale, veelal Europese normen, die betrekking hebben op tal van aspecten van het beheer van een laboratorium.

Enkel erkende laboratoria mogen in strafzaken DNA-analysen verrichten en bloedstalen onderzoeken.

De regering is van plan met accreditaties te werken voor elke activiteit van de laboratoria voor criminalistiek, teneinde de kwaliteit van de analyses te vrijwaren.

licenciements et de pertes sur investissements

demande au gouvernement

- de rencontrer les suites sociales pour le personnel de ces établissements de jeux;
- de veiller à assurer une indemnisation adéquate pour les établissements exploités légalement sur base de l'arrêté royal du 13 janvier 1975 qui devront cesser leurs activités dans les 3 mois du refus d'agrément."

Une motion pure et simple a été déposée par Mmes Jacqueline Herzet et Karine Lalieux et M. Hugo Coveliers.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement.
La discussion est close.

05 Question orale de M. Jean-Jacques Viseur au ministre de la Justice sur "l'agrément des laboratoires de criminalistiek" (n° 4105)

05.01 Jean-Jacques Viseur (PSC) : Plusieurs laboratoires universitaires et non universitaires peuvent exécuter des tâches en matière criminalistique, notamment des analyses ADN.

Cette pratique correspond-elle à un réel besoin ? Y a-t-il un échéancier prévu pour la mise en place des normes et pour les procédures d'agrément ?
Quelle collaboration peut être mise en œuvre entre ces institutions et le laboratoire de criminalistique ?

05.02 Marc Verwilghen , ministre (en français) : En vertu de la loi du 20 juillet 1990, qui permet à la fois d'établir un institut belge d'accréditation et d'agréer des laboratoires, a été créé BELTEST, organe de contrôle des normes d'agrément.

Les normes appliquées sont internationales, le plus souvent européennes, et portent sur tous les aspects de la gestion d'un laboratoire.

L'identification par analyse d'ADN en matière pénale et le prélèvement sanguin ne peuvent être effectués que par des laboratoires agréés.

Le gouvernement a l'intention d'introduire un système d'accréditation pour chacune des activités des laboratoires de criminalistique afin de sauvegarder la qualité des analyses.

Het incident is gesloten.

06 Mondelinge vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Justitie over "de omzetting in het Belgische recht van het verdrag van de Verenigde Naties tegen foltering" (nr. 4137)

06.01 **Karine Lalieux** (PS): Het verheugt mij ten zeerste dat u de Ministerraad van 16 februari jongstleden een wetsontwerp betreffende het in overeenstemming brengen van de Belgische wetgeving met het Verdrag van de Verenigde Naties tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling heeft voorgelegd. Het lijkt wenselijk dat het Parlement dat ontwerp voor december, wanneer de campagne van Amnesty International tegen foltering en het Belgisch voorzitterschap van de Europese Unie ten einde lopen, zou aannemen. Welk tijdschema zal u met betrekking tot dat dossier in acht nemen?

06.02 Minister **Marc Verwilghen** (Frans): Dat voorontwerp moet zo spoedig mogelijk uitvoering krijgen. Nadat de tekst aan de Ministerraad van 16 februari werd voorgelegd, werd hij aan de Raad van State overgezonden. Wanneer wij het advies van de Raad van State, dat binnen een maand wordt verwacht, zullen hebben ontvangen, zal de tekst bij het Parlement worden ingediend. Een en ander zal dus voor het einde van het jaar rond zijn.

Het incident is gesloten.

07 Mondelinge vraag van de heer Bert Schoofs aan de minister van Justitie over "de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van diefstallen van identiteitskaarten in gemeentehuizen" (nr. 4142)

07.01 **Bert Schoofs** (VLAAMS BLOK): Op 18 januari jongstleden werd in het Staatsblad een lijst met de nummers van gestolen identiteitskaarten gepubliceerd. Dat gebeurde echter vier maanden na de diefstal. Kan de minister niet zorgen voor een vluiggere publicatie?

07.02 Minister **Marc Verwilghen** (Nederlands): De opdracht voor de publicatie werd door Binnenlandse Zaken op 7 december 2000 ingediend bij het Staatsblad, dat de drukproef op 8 december terugzond. De "goed voor de druk" werd op 16 januari 2001 aan het Staatsblad bezorgd en de publicatie gebeurde op 18 januari. Ik weet wel niet

L'incident est clos.

06 Question orale de Mme Karine Lalieux au ministre de la Justice sur "l'avant-projet de loi de mise en conformité du droit belge avec la Convention des Nations Unies contre la torture" (n° 4137)

06.01 **Karine Lalieux** (PS) : Je suis très heureuse que vous ayez proposé, au Conseil des ministres du 16 février, un avant-projet de loi relatif à la mise en conformité du droit belge avec la Convention des Nations Unies contre la torture et autres traitements cruels, inhumains et dégradants.

Il serait souhaitable que le Parlement puisse adopter ce projet avant décembre, soit avant la fin de la campagne d'Amnesty International contre la torture et avant la fin de la présidence belge de l'Union européenne.

Quel est votre agenda concernant ce dossier ?

06.02 **Marc Verwilghen**, ministre (en français): Cet avant-projet de loi doit devenir effectif au plus vite. Son texte a été soumis au Conseil d'État, suite au Conseil des ministres du 16 février.

Dès réception de l'avis du Conseil d'État, attendu endéans le mois, le texte sera soumis au Parlement.

Nous arriverons donc au bout du processus avant la fin de l'année.

L'incident est clos.

07 Question orale de M. Bert Schoofs au ministre de la Justice sur "la publication dans le Moniteur belge de vols de cartes d'identité dans les maisons communales" (n° 4142)

07.01 **Bert Schoofs** (VLAAMS BLOK): Le 18 janvier dernier a été publiée au Moniteur belge la liste des numéros des cartes d'identité volées. Cette publication intervenait toutefois quatre mois après le vol. Le ministre ne peut-il faire en sorte que cette liste soit publiée plus rapidement?

07.02 **Marc Verwilghen**, ministre (en néerlandais): Le ministère de l'Intérieur a introduit la demande de publication le 7 décembre 2000 auprès du Moniteur belge, qui a renvoyé l'épreuve le 8 décembre. L'autorisation d'imprimer a été donnée au Moniteur belge le 16 janvier 2001 et la publication a eu lieu le 18 janvier. J'ignore pourquoi

waarom de correctie bij Binnenlandse Zaken meer dan een maand in beslag nam. Men kan zich overigens wel afvragen of het publiceren van dergelijke berichten nog wel zin heeft.

07.03 Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Ik zal navraag doen bij de minister van Binnenlandse Zaken waarom de correctie zo lang aansleepte.

Het incident is gesloten.

08 Mondelinge vraag van de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de gerechtelijke draagwijdte van nepsollicitaties" (nr. 4157)

08.01 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Minister Onkelinx wil naar aanleiding van een incident met een uitzendkantoor, nepsollicitaties organiseren. De bedoeling is onmiskenbaar bedrijven te kunnen betrappen op zogenaamde "daden van racisme". Organisaties van middenstanders en werkgevers hebben meteen en terecht scherp gereageerd op dit voorstel. De valse sollicitaties zijn een regelrecht bedrog in opdracht van de overheid. Bovendien hebben ze voor gevolg dat bedrijven vervolgd kunnen worden op basis van gegevens die zijn vastgesteld via uitlokking.

Hoe denkt de minister over dergelijke bedrieglijke technieken? Kan men spreken over onrechtmatig verkregen bewijs? Welke gerechtelijke stappen zouden hieruit kunnen volgen? Kan er strafvervolgning worden ingesteld op basis van gegevens verkregen via de nepsollicitaties? Kunnen afgewezen sollicitanten een schadevergoeding bekomen op basis van via provocatie verkregen informatie?

08.02 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): Artikel 2 bis van de wet van 30 juli 1981 bepaalt dat de persoon die bij de arbeidsbemiddeling, de beroepsopleiding, het aanbieden van banen, de aanwerving, de uitvoering van een arbeidsovereenkomst of het ontslag van werknemers discriminatie bedrijft, wordt bestraft met een gevangenisstraf van één maand tot één jaar en met een geldboete van 50 tot 1000 frank of met één van die straffen.

De vaststelling en opsporing van deze misdrijven behoort tot de bevoegdheid van de gerechtelijke autoriteiten, maar ook bepaalde instellingen van openbaar nut kunnen in rechte optreden in alle rechtsgeschillen waartoe de toepassing van deze wet aanleiding geeft.

Van uitlokking is er sprake wanneer de wil van de

la correction a pris plus d'un mois au ministère de l'Intérieur. On peut d'ailleurs se demander si la publication de tels communiqués a encore un sens.

07.03 Bert Schoofs (VLAAMS BLOK): Je demanderai au ministère de l'Intérieur pourquoi la correction a pris tant de temps.

L'incident est clos.

08 Question orale de M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "la portée judiciaire des fausses sollicitations" (n° 4157)

08.01 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): A la suite d'un incident impliquant une entreprise de travail intérimaire, la ministre Onkelinx a imaginé de recourir à des candidatures fictives. L'objectif est indéniablement de prendre des entreprises en flagrant « délit de racisme ». Les organisations des classes moyennes et les employeurs ont, à juste titre, vivement réagi à cette proposition.

Les candidatures fictives constituent une véritable tromperie pour le compte des pouvoirs publics. Ce procédé permet en outre de poursuivre des entreprises sur la base d'éléments obtenus par la provocation.

Que pense le ministre de tels procédés? Peut-on en l'espèce parler de l'obtention irrégulière de preuves? Quelles démarches judiciaires pourraient en découler? Des poursuites peuvent-elles être engagées sur la base de données obtenues par le biais de candidatures fictives? Les candidats évincés peuvent-ils obtenir une indemnisation sur la base d'informations obtenues par la provocation?

08.02 Marc Verwilghen, ministre, (en néerlandais): L'article 2bis de la loi du 30 juillet 1981 prévoit que la personne qui, en matière de placement, de formation professionnelle, d'offre d'emploi, de recrutement, d'exécution du contrat de travail ou de licenciement de travailleurs, se livre à une discrimination, est passible d'une peine d'emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de 50 à 1000 francs ou de l'une de ces peines.

La constatation ou la détection de ces délits relève de la compétence des autorités judiciaires. Toutefois, certains établissements d'utilité publique peuvent, eux aussi, intervenir en justice dans tous les litiges auxquels l'application de cette loi a donné lieu.

On parle de provocation lorsque la volonté des

beklaagden om de strafbare daden te stellen werd beïnvloed door de tussenkomst van de politieambtenaar en wanneer het oogmerk om het misdrijf te plegen nog niet bestond voor enig optreden van de politie. Van provocatie door overheidspersonen is enkel sprake wanneer hun optreden het misdrijf teweegbracht en niet wanneer zij enkel gunstige omstandigheden creëerden

De dader van een door de overheid uitgelokt misdrijf is niet strafbaar. De vraag naar de onrechtmatigheid van het bewijs is niet aan de orde, aangezien de uitlokking ertoe leidt dat de strafvordering onontvankelijk is.

Naar mijn mening zijn technieken als nepsollicitaties te rechtvaardigen bij aanwijzingen van systematische overtreding van de wet van 1995. Ik sta wel kritisch ten opzichte van een groots opgezette campagne, met het inzetten van ambtenaren voor een systematische speurtocht. Een gelijkaardige controle zou dan ook moeten gebeuren op de naleving van andere wetten die moreel verwerpelijk gedrag bestraffen.

08.03 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Het antwoord van de minister is vrij dubbelzinnig en ik zal het daarom grondig bestuderen. Ik blijf erbij dat het plan van mevrouw Onkelinx moet worden verworpen. Het is onaanvaardbaar dat de overheid zich inlaat met het systematisch bedriegen van werkgevers.

Het incident is gesloten.

09 Samengevoegde mondelinge vragen van
 - mevrouw Els Van Weert aan de minister van Justitie over "de betrokkenheid van de Belgische Staatsveiligheid bij het dwarsbomen van het derde Vlaamse Attack-congres op zaterdag 10 maart 2001" (nr. 4166)
 - de heer Jef Tavernier aan de minister van Justitie over "de inlichtingen verstrekt door de Staatsveiligheid over de organisatie Attack" (nr. 4182)
 - de heer Dirk Van der Maelen aan de minister van Justitie over "het Attack-congres in Gent over de Tobin-taks en de Staatsveiligheid" (nr. 4187)

09.01 Els Van Weert (VU&ID): Het derde congres van Attack Vlaanderen dat op 10 maart in Gent moest doorgang vinden, werd afgelast omdat de eigenaar van de zaal de toelating tot gebruik introk, naar verluidt op aandringen van de Staatsveiligheid. Ik vind dat optreden van de Staatsveiligheid totaal ongepast. De vrije meningsuiting is een grondwettelijk recht.

prévenus de poser les actes répréhensibles a été influencée par l'intervention d'un fonctionnaire de police et lorsque le but poursuivi par le biais du délit n'existait pas encore avant une quelconque intervention de la police. On ne parle de provocation de la part de personnes publiques que lorsque leur intervention a provoqué le délit et non lorsqu'elles n'ont créé que des conditions propices.

L'auteur d'un délit provoqué par les autorités publiques n'est pas passible de sanctions. La question de l'irrégularité de la preuve ne se pose pas dès lors que la provocation a pour effet de rendre la procédure pénale irrecevable.

Selon moi, les techniques telles que des candidatures fictives se justifient en cas d'indices de violation systématique de la loi de 1995. Je suis en revanche critique face à une campagne de grande envergure et à l'affectation de fonctionnaires à la recherche systématique. Un contrôle analogue devrait être opéré concernant le respect d'autres lois sanctionnant un comportement moralement condamnable.

08.03 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): La réponse du ministre est assez ambiguë et je l'étudierai donc en détail. Je reste persuadé que le projet de Madame Onkelinx est à rejeter. Il est inadmissible que les autorités publiques s'attachent à tromper systématiquement les employeurs.

L'incident est clos.

09 Questions orales jointes de
 - Mme Els Van Weert au ministre de la Justice sur "l'implication de la Sûreté de l'Etat belge dans l'annulation du troisième congrès flamand d'Attack du 10 mars 2001" (n° 4166)
 - M. Jef Tavernier au ministre de la Justice sur "les informations diffusées par la Sûreté de l'Etat à propos de l'organisation Attack" (n° 4182)
 - M. Dirk Van der Maelen au ministre de la Justice sur "l'organisation, à Gand, d'un congrès de l'association Attack sur la taxe Tobin et la Sûreté de l'Etat" (n° 4187)

09.01 Els Van Weert (VU&ID): Le troisième congrès flamand d'Attack, qui devait se dérouler le 10 mars à Gand, a été annulé, le propriétaire de la salle ayant retiré son autorisation, apparemment à la demande pressante de la Sûreté de l'Etat. J'estime cette intervention de la Sûreté de l'Etat totalement déplacée. La libre expression des idées est un droit constitutionnel.

Heeft de Staatsveiligheid contact opgenomen met de uitbater van de zaal? Wordt Attack door de Staatsveiligheid gecontroleerd? Zal de minister zich verontschuldigen bij Attack en een nieuw congres laten doorgaan?

09.02 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Het derde Attack-congres van 10 maart jl. moest worden afgezegd omdat de zaal door de eigenaar, het Onderling Beroepskrediet, werd geweigerd. Dat gebeurde blijkbaar op vraag van de Staatsveiligheid, die de ideeën van Attack ziet als een aanslag op de openbare orde. De Staatsveiligheid heeft de eigenaar "geïnformeerd".

Wat bedoelt men met dergelijke informatie? Is dat niet eerder intimidatie? Het gaat hier toch niet om een subversieve organisatie? In het Parlement werden ook reeds resoluties goedgekeurd die aansluiten bij de ideeën van Attack in verband met de Tobin taks. Wat is het standpunt van de minister?

09.03 Dirk Van der Maelen (SP): Ik ben zelf al naar congressen van Attack geweest en heb de veiligheidsdienst zien observeren.

Klopt het dat de Staatsveiligheid de antiglobaliseringsbeweging volgt? Wie heeft daartoe opdracht gegeven? Op welke gronden?

De Staatsveiligheid heeft niet enkel passief informatie ingewonnen, maar actief ingegrepen, door met de uitbater van de zaal contact op te nemen. Ik ben voorstander van een globalisering, maar er moeten onder meer sociale en culturele correcties worden doorgevoerd.

Ik zal een brief richten aan het begeleidingscomité en de voorzitter van de Kamer met de vraag een onderzoek in te stellen naar het optreden van de Staatsveiligheid. Sluit een onderzoek door het begeleidingscomité een klacht vanwege een privé-persoon uit?

09.04 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): De Staatsveiligheid heeft vernomen dat Attack een congres wilde inrichten in de zaal van het Onderling Beroepskrediet in Gent. In het licht van vorige recuperaties van antimondiale activiteiten door extremistische groeperingen, heeft de Staatsveiligheid contact opgenomen met die financiële instelling. Zij heeft enkel geverifieerd of dat bericht klopte en heeft niet aangedrongen op een huurweigerings. Tijdens het gesprek is echter gebleken dat de eigenaars niet op de hoogte waren van de verhuring. Indien Attack de normale weg voor de reservatie had gevolgd, was er geen

La Sûreté de l'Etat a-t-elle pris contact avec l'exploitant de la salle ? Attack est-elle contrôlée par la Sûreté de l'Etat ? Le ministre va-t-il présenter ses excuses à Attack et permettre la tenue d'un nouveau congrès ?

09.02 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Le troisième congrès d'Attack du 10 mars a dû être annulé parce que le propriétaire, le crédit professionnel mutuel, lui a refusé l'accès de la salle. Il semblerait que ce refus ait fait suite à une demande de la Sûreté de l'Etat qui considère les idées d'Attack comme une atteinte à l'ordre public. La Sûreté de l'Etat a « informé » le propriétaire.

Quel est le but de ce genre d'information ? Ne s'agit-il pas plutôt d'intimidation ? Nous ne sommes pourtant pas en présence d'une organisation subversive ? Le Parlement a déjà voté des résolutions proches des idées d'Attack à propos de la taxe Tobin. Qu'en pense le ministre ?

09.03 Dirk Van der Maelen (SP): Je me suis déjà rendu à des congrès organisés par Attack et j'ai pu constater que la Sûreté de l'Etat y était présente pour observer la situation.

J'aimerais que le ministre me dise s'il est exact que la Sûreté de l'Etat surveille effectivement les actions du mouvement anti-globalisation. Qui le lui a demandé ? Pourquoi ?

La Sûreté de l'Etat ne s'est pas bornée à recueillir passivement des informations mais elle est également intervenue activement en prenant contact avec l'exploitant de la salle. Je suis partisan de la globalisation mais des correctifs sociaux et culturels sont nécessaires

J'adresserai un courrier au comité d'accompagnement et je demanderai au président de la Chambre de faire ouvrir une enquête sur les agissements de la Sûreté de l'Etat. Une enquête du comité d'accompagnement empêche-t-elle une personne privée de déposer une plainte ?

09.04 Marc Verwilghen, ministre (en néerlandais): La Sûreté de l'Etat avait pris connaissance du fait que Attack souhaitait organiser un congrès dans la salle du Crédit professionnel à Gand. La Sûreté de l'Etat a contacté cette institution financière compte tenu des précédents en matière de récupération d'activités anti-mondialistes par des groupements extrémistes. La Sûreté de l'Etat a uniquement vérifié si ces informations étaient exactes et elle n'a pas insisté pour que la location de la salle soit refusée. Au cours de l'entretien, il est toutefois apparu que les propriétaires n'étaient pas au courant de la location. Il n'y aurait pas eu de

probleem geweest. Attack wordt niet gescreend door de Staatsveiligheid. De infiltratie baart de overheden wel zorgen. Extreem-linkse en extreem-rechtse groepen maken misbruik van de democratische motieven van Attack. De wet op de Staatsveiligheid omschrijft de taken van deze instelling, namelijk het inwinnen en analyseren van inlichtingen op de extremistische bewegingen. Indien Attack op een normale manier een aanvraag indient voor de huur van een zaal, zal dat geen problemen opleveren..

problème si Attac avait suivi la procédure normale de location. Attac ne fait pas l'objet d'une enquête approfondie de la part de la Sûreté de l'Etat mais les pouvoirs publics sont préoccupés par les manoeuvres d'infiltration de cette organisation. Des groupements d'extrême droite et d'extrême gauche abusent des motivations démocratiques d'Attac. La loi relative à la Sûreté de l'Etat définit les missions de cet organisme qui est notamment chargé de recueillir et d'analyser des informations concernant des mouvements extrémistes. Si Attac suit la procédure normale pour introduire une demande de location de la salle, il n'y aura aucun problème.

09.05 Els Van Weert (VU&ID): Ik kan mij goed voorstellen dat een organisator of verhuurder van een zaal wel even schrikt wanneer hij de Staatsveiligheid over de vloer krijgt. Dat is minstens een waarschuwing, ook al worden geen harde woorden gebruikt. Overigens vraag ik mij af waarom men een link zoekt tussen Attack en de gebeurtenissen in Seattle? Waarom wordt die link precies nu gelegd? Ik pleit ook voor een verder onderzoek naar het optreden van de Staatsveiligheid, zoals collega Van der Maelen bepleitte.

09.05 Els Van Weert (VU&ID): Je conçois parfaitement qu'un organisateur ou un loueur de salle puisse être plutôt surpris de recevoir la visite de la Sûreté de l'Etat. Il s'agit là, au minimum, d'un avertissement même si aucun propos vif n'est échangé. D'ailleurs, je me demande pourquoi on cherche à établir un lien entre Attac et les événements de Seattle. Pourquoi établit-on ce lien aujourd'hui, précisément ? Je prône également, tout comme notre collègue Van der Maelen, la poursuite de l'enquête sur l'intervention de la Sûreté de l'Etat.

09.06 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Het ging niet om een geheime bijeenkomst. De verhuurders konden dus wel degelijk op de hoogte zijn van de aard van de bijeenkomst. Het is best mogelijk dat er binnen de organisatie een aantal extreem-linkse individuen zitten, maar ik vind het een gevaarlijk precedent dat de Staatsveiligheid zich daarmee moeit.

09.06 Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO): Il ne s'agissait pas d'une réunion secrète. Par conséquent, les loueurs de la salle pouvaient fort bien être informés de la nature de cette réunion. Il est tout à fait possible que l'organisation concernée compte dans ses rangs certains individus d'extrême gauche, mais je considère que l'ingérence de la Sûreté de l'Etat dans ce genre d'affaires constitue un précédent dangereux.

09.07 Dirk Van der Maelen (SP): Attack organiseert voor de derde keer dit congres in deze zaal te Gent. Blijkbaar wordt met het huurcontract een excuus gezocht om het optreden van de Staatsveiligheid te rechtvaardigen. Het feit dat "iets" gepubliceerd wordt in een PVDA-blad is mijns inziens nog geen reden om een congres te verhinderen.

09.07 Dirk Van der Maelen (SP): C'est la troisième fois qu'Attac organise un congrès dans cette même salle à Gand. Il semble que pour les besoins de la cause, on ait invoqué le contrat de location pour justifier l'intervention de la Sûreté de l'Etat. Selon moi, le fait de publier « quelque chose » dans une publication du PVDA ne peut toutefois pas servir de prétexte pour empêcher la tenue d'un congrès.

09.08 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): De inlichtingendiensten kunnen aan een parlementaire controle worden onderworpen. De kamerleden hebben dus nog andere mogelijkheden om deze zaak na te trekken. Indien er zich incidenten zouden hebben voorgedaan, zou de vraag gerezen zijn waarom de Staatsveiligheid niet had ingegrepen. Ik geef toe dat het principe van de proportionaliteit in acht moet worden genomen. In plaats van de verhuurders van de zaal aan te spreken, had men ook de huurder om meer inlichtingen kunnen

09.08 Marc Verwilghen , ministre (en néerlandais): Les services de renseignements peuvent être soumis à un contrôle parlementaire. Les membres de la Chambre disposent donc encore d'autres possibilités pour suivre cette affaire. Si des incidents s'étaient produits, on se serait demandé pourquoi la Sûreté de l'Etat n'était pas intervenue. J'admets qu'il faille prendre en compte le principe de la proportionnalité. Plutôt que de s'adresser aux propriétaires de la salle, on aurait pu aussi demander de plus amples renseignements au

verzoeken.

Het incident is gesloten.

10 Mondelinge vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Justitie over "het afleveren door de minister van attesten aan gerechtsdeskundigen" (nr. 4176)

10.01 Trees Pieters (CVP): Volgens het Gerechtelijk Wetboek moeten gerechtsdeskundigen benoemd worden door de voorzitters van de rechtbanken of door de vrederechters. Naar verluidt reikt de minister echter attesten uit zonder de wettelijke benoemingsprocedure te volgen. Klopt deze informatie? Worden examens georganiseerd om gerechtsdeskundigen te selecteren en hoe worden de kandidaten daarover ingelicht? Aan welke voorwaarden moet men voldoen?

10.02 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): Momenteel wordt een wetwijziging voorbereid om een aantal minimumvoorwaarden voor de benoeming van gerechtsdeskundigen op te leggen. Mogelijk kunnen lijsten worden opgemaakt van personen die daaraan voldoen, zodat er kwaliteitsgaranties zullen zijn. Ik hoop dat de magistraten uit die lijsten zullen willen putten. Om een minimale kwaliteit te garanderen is dus een wijziging nodig van het Gerechtelijk Wetboek en het Wetboek van Strafvordering. Ik weet niet wanneer wij dit precies kunnen afronden. Wellicht ontstond verwarring door een initiatief van de RUG waardoor deskundigen die regelmatig worden aangesteld een opleiding kunnen volgen in verband met de procedures die het Gerechtelijk Wetboek hen oplegt. Zo'n opleiding zou overigens later kunnen worden opgelegd als minimumvoorwaarde voor de aanstelling tot gerechtsdeskundige.

10.03 Trees Pieters (CVP): Wellicht ontstond de verwarring of vrees door geruchten over toekomstige kwaliteitsattesten. Vooral oudere gerechtsdeskundigen zijn daarover ongerust.

10.04 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): Nu worden deskundigen aangesteld zonder dat zij aan enige kwaliteitsvoorwaarde moeten voldoen. Dat kan in 1967geenszins de bedoeling van de wetgever zijn geweest.

Het incident is gesloten.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 11.58 uur.

locataire.

L'incident est clos.

10 Question orale de Mme Trees Pieters au ministre de la Justice sur "la délivrance par le ministre d'attestations d'experts judiciaires" (n° 4176)

10.01 Trees Pieters (CVP): En vertu du Code judiciaire, les experts judiciaires doivent être nommés par les présidents des tribunaux ou par les juges de paix. Or, il me revient que le ministre délivre des attestations sans avoir suivi la procédure légale de nomination. Ces informations sont-elles exactes ? Des examens de sélection d'experts judiciaires sont-ils organisés ? Comment les candidats en sont-ils informés ? A quelles conditions doivent-ils satisfaire ?

10.02 Marc Verwilghen , ministre (en néerlandais) : Une modification de la loi définissant un certain nombre de conditions minimales concernant la nomination d'experts judiciaires est en préparation. Des listes de personnes répondant à ces critères pourraient éventuellement être dressées, ce qui permettrait d'établir des garanties de qualité. J'espère que les magistrats puiseront dans ces listes. Il est nécessaire de modifier du Code judiciaire et du Code d'instruction criminelle pour garantir un minimum de qualité. J'ignore la date exacte à laquelle tout pourra être terminé. Une initiative de l'UEG a peut-être suscité la confusion. En effet, elle propose aux experts qui sont régulièrement désignés de suivre une formation concernant les procédures que leur impose le Code judiciaire. Ce type de formation pourrait d'ailleurs figurer ultérieurement parmi les conditions minimales de désignation en qualité d'expert judiciaire.

10.03 Trees Pieters (CVP): La confusion ou la crainte provient peut-être des rumeurs concernant les futures attestations de qualité. Ce sont principalement les experts judiciaires plus âgés qui s'en inquiètent.

10.04 Marc Verwilghen , ministre (en néerlandais) : A l'heure actuelle, les experts sont désignés sans devoir satisfaire au moindre critère de qualité, ce qui n'était assurément pas l'objectif du législateur en 1967.

L'incident est clos.

La réunion publique de commission est levée à 11.58 heures.

